Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5938 | 6 PAGINI — 30 BANI | MARȚI 25 IUNIE 1968

INCHEIEREA LUCRĂRILOR SESIUNII MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

Luni la amiază s-au încheiat lucrările sesiunii a X-a a celei de-a V-a legislaturi a Marii Adunări Naționale.

Conducătorii partidului și statului au fost salutați cu puternice și îndelungi aplauze la sosirea în sală.

În loja din dreapta incintei au luat loc tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Chivu Stoica, Paul Niculescu-Mizil, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Florian Dănălache, Constantin Drăgan, Janos Fazekas, Gheorghe Rădulescu, Leonte Răutu, Vasile Vilcu.

În loja din stînga au luat loc membrii Consiliului de Stat.

La lucrările sesiunii au luat parte numeroși invitați, șefi de misiuni diplomatice acreditați la București, ziariști.

În continuarea ordinei de zi, ministrul justiției, Adrian Dimitriu, *a prezentat expunerea la Proiectul de lege privind controlul provenienței unor bunuri ale persoanelor fizice, care nu au fost dobîndite în mod licit.*

Dezvoltarea continuă a economiei țării noastre, a spus vorbitorul, înflorirea științei și culturii au avut drept rezultat ridicarea nivelului de viață materială și spirituală a poporului, consolidarea și lărgirea drepturilor cetățenești.

În cadrul acestor drepturi, un loc important îl ocupă dreptul de proprietate personală, dreptul omului de a se bucura liber și integral de produsul activității sale, de veniturile și economiile provenite din muncă, de casa de locuit, de bunurile de uz și confort personal și de alte asemenea bunuri.

Ocrotirea avutului personal este expres proclamată de Constituția țării, iar dezvoltarea lui este real asigurată de dinamismul forțelor de producție, de creșterea și consolidarea proprietății socialiste.

Ocrotirea și dezvoltarea avutului personal se fac însă în condițiile proprii orînduirii socialiste, în care, ca o consecință a lichidării exploatării omului de către om, unica

(Continuare în pag. a IV-a)

Cuvîntul de închidere rostit de tovarășul Ștefan Voitec

SUMAR

ÎN PAG. A II-A:

- Practica în producție a studenților nu poate începe fără colaborarea facultăților cu uzina.
- Romanul: Ochii doctorului King.

ÎN PAG. A III-A:

- Rubrica tinerelor cititoare.
- LITORAL 1968: Planetă pentru zodia „Pelicanului alb".

Primirea de către tovarășul Nicolae Ceaușescu a ambasadorului Republicii Democrate Germane

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, a primit luni, 24 iunie 1968, pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. D. Germane la București, Ewald Moldt, la cererea acestuia.

Primirea s-a desfășurat într-o atmosferă tovărășească.

scrisori de pe șantiere

BĂTĂLIA PENTRU DRAPEL

Un episod din munca brigadierilor de la Bumbești-Livezeni

Sub numele de brigada I Hunedoara, pe Șantierul național al tineretului de la Bumbești-Livezeni vor lucra în această vară, în serii de cîte o săptămînă, sute de tineri din toate colțurile județului. Primul grup care a sosit aici este format din 100 de elevi ai școlii profesionale siderurgice Hunedoara. Comparativ cu alte brigăzi care lucrează pe același șantier, brigada 1 Hunedoara, are o poveste a ei, originală și emoționantă, care a început într-o duminică, cu o zi înainte de plecarea pe șantier. Atunci, în sala clubului „Constructorul" din Hunedoara, s-au întîlnit două generații de brigadieri: cei de acum 20 de ani și cei de azi, care nu au împlinit încă 20 de ani. Ca semn de prețuire și încredere, brigadierii vîrstnici au oferit tinerilor un dar scump: drapelul brigăzii nr. 1 care a luorat cu ani în urmă la Hunedoara, păstrat pînă acum cu multă grijă la I.C.S.H. Acum, drapelul intră zilnic în posesia echipei care a obținut cele mai bune rezultate în muncă. Întrecerea dintre echipe capătă astfel valori de simbol.

Luni seara, imediat după sosire, membrii echipei nr. 4 s-au strîns la sfat. Ședința a fost foarte scurtă.

— Mîine trebuie să cîștigăm drapelul — le spunea Cornel Cocan, șeful echipei, colegilor săi. Și apoi, dacă am putea, îl vom ține toată săptămîna, pînă la plecare.

Dorința îi s-a împlinit. Luni

AL. BĂLGRĂDEAN

(Continuare în pag. a V-a)

La capătul drumului, îl așteaptă locul de muncă
Foto: O. PLECAN

DE CE N-AM FOST INVITAT LA ZIUA COLEGULUI MEU?

Dragi prieteni,

Am trăit recent o întîmplare care m-a tulburat. N-am cu cine să discut, cred că discutînd-o cu un prieten mă expun la o interpretare greșită și îmi lipsește curajul să înfrunt o asemenea interpretare. De altfel, nici n-am certitudinea că am dreptate și că aș putea să mă fac înțeles; întîmplarea în sine pare lipsită de semnificații pentru cineva din afară, eu însumi am văzut-o într-o anumită lumină numai după ce am pus-o în legătură cu alte fapte. Despre ce este vorba și de ce mă adresez dv?

În vacanță unul din prietenii mei, Mircea N., a organizat o mică petrecere acasă cu ocazia zilei lui de naștere. Nu m-a invitat deși nu eram certați, deși știam că e ziua lui — de altfel l-am și felicitat — deși a chemat colegi care nu-i sînt așa buni prieteni ca mine. Este drept că prietenia noastră se consumă în cadrul școlii, că nu ne-am vizitat niciodată acasă. Eu am o situație mai specială, părinții mei locuiesc la țară iar eu sînt găzduit la un unchi și nu-mi pot permite să abuzez de bunăvoința lui invitîndu-mi prietenii acasă; poate din această cauză am fost mai rezervat. Părinții lui Mircea au o locuință confortabilă pe care i-o pun deseori la dispoziție, așa cum am aflat ulterior, pentru întîlnirile cu prietenii. N-aș vrea să par meschin, m-a durut nu atît faptul că n-am petrecut, poate agreabil, o seară de vacanță, cît ușurința cu care s-a lipsit de mine într-un moment de bucurie pentru el, cînd împlinea 17 ani, cînd părinții îl sărbătoreau, cînd era înconjurat de tineri. Altfel, așa zi de zi, nu se departe de mine, îi sînt necesare opiniile mele, uneori sfaturile, ne simțim bine împreună.

INVITĂM CITITORII NOȘTRI SĂ CITEASCĂ CU ATENȚIE ACEASTĂ SCRISOARE ȘI SĂ-ȘI EXPRIME OPINIILE ASUPRA FAPTELOR RELATATE

(Continuare în pag. a III-a)

„LITORALUL" DE PE RÎUL DOAMNEI — opera tinerilor piteșteni

Mii de tineri piteșteni s-au îndreptat în dimineața zilei de duminică ca într-o zi obișnuită de vară, spre plaja de pe rîul Doamnei.

Dar veselia de aici, avea parcă ceva deosebit față de veselia întîlnită pe alte plaje. Explicația o aflu abia mai tîrziu de la ION ZARZĂRĂ, *activist al Comitetului municipal Pitești al U.T.C. Această plajă, care se întinde pe o suprafață de peste douăzeci de hectare a fost dată în folosință pentru prima oară astăzi, fiind opera tinerilor din oraș. De-a lungul a mii de ore de muncă voluntar-patriotică ei au scos butucii și pietroaiele care împărățeau, lăfăindu-se la tot pasul prin aceste locuri, au nivelat și primenit ni-*

V. VĂDUVA

(Continuare în pag. a V-a)

ZI DE ZI

MII DE TINERI BUCUREȘTENI PARTICIPĂ LA EXTINDEREA ZONELOR DE AGREMENT ALE CAPITALEI

La capătul tramvaiului 14, în Pantelimon, în scurt timp nu vom mai vedea groapa aceea imensă, pe care o știm acum acolo. În locul ei va apărea un lac. **„Lacul cu cea mai mare oglindă de apă și cu cel mai mare cubaj: 10 milioane de metri cubi"** — după cum ne informează, anticipînd momentul întîlnirii cu realitatea, **Dumitru Gheorghișan**, prim secretar al Comitetului municipal București al U.T.C. Iar anticiparea nu se oprește aici: **în locul maidanelor pustii, vor apărea 2—3 stranduri publice, însuflețite de prezența costumelor de baie și a întrecerilor internaționale; în locul acela, gol acum, se vor înălța un hotel al sporturilor, două restaurante, ceva mai încolo o mare bază cultural-sportivă pentru elevi.**

Totul este acum doar un proiect, care abia a început să prindă contur în realitate. Dar anticiparea devine certitudine

D. MATALĂ

(Continuare în pag. a V-a)

„ZIUA GRĂNICERULUI"

STRAJĂ DÎRZĂ LA HOTARE

general-locotenent VASILE PETRUȚ

Tradițiile milenare înnobilează arma grănicerească. Din vremuri vechi, de la străjile dace, la pantîrii, plăieșii sau mărginașii ce stăteau de pază sub furtunile cotropitoare, cei chemați să străjuiască frontierele și-au dovedit totdeauna, cu prisosință, vitejia și credința nețărmurită față de patrie, față de popor. Avea deplin temei **NICOLAE BĂLCESCU** să afirme cu mîndrie: **„Paza granițelor din vechime era foarte strașnică".** Strălucite virtuți ostășești au dovedit grănicerii, alături de ostașii celorlalte arme, în războiul de independență din 1877—1878, în primul război mondial și, cu deosebire, în luptele pentru eliberarea patriei de sub jugul fascist, cînd tradițiile noastre militare au fost îmbogățite cu noi fapte de vitejie și eroism. Abnegația cu care au luptat ostașii grăniceri în încleștarea cu cotropitorii hitleriști rămîne pildă și îndemn fierbinte pentru contingentele de tineri chemați sub arme în slujba apărării patriei noastre libere. Imbold peste vremi, tradițiile eroice se împletesc în zilele noastre, în pichetele presărate de-a lungul granițelor, cu noi și noi fapte de patriotism.

(Continuare în pag. a III-a)

În misiune pe graniță

Finalele campionatelor republicane ale școlilor profesionale și tehnice oferă:

UN VERITABIL FESTIVAL AL SPORTULUI ȘCOLAR

După numai o lună de la autenticul festival sportiv ocazionat de finala pe țară a Crosului tineretului — iată că tinerii, de astă dată școlarii, ne invită la o nouă paradă sportivă a cărui sediu de desfășurare, timp de o săptămînă, se află la Stadionul Tineretului (pentru atletism, voleibal și handbal) și Complexul „23 August" (pentru fotbal). Au venit la București să-și demonstreze virtuțile sportive, talentul, cei mai buni din cei 70 000 de școlari care au luat startul la primele etape ale pasionantei întreceri.

Un număr — și faptul trebuie apreciat ca atare — de 20 de ministere și organizații centrale au patronat (și prin acest patronaj trebuie neapărat înțeles că au acordat tot sprijinul material și moral, premii, echipament și materiale sportive, cheltuieli de deplasare etc.) s-au ocupat în permanență de buna organizare și desfășurare a întrecerilor în toate etapele marii competiții. Eforturile conjugate au dus în chip firesc la o reușită deplină. În timpul festivității de deschidere, în tribuna oficială, se aflau tovarășii Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului, Anghel Alexe, președintele CNEFS, Floarea Ispas și Iosif Walter, secretari ai CC al UTC, reprezentanți ai ministerelor și organizațiilor centrale care au în subordine școli profesionale și tehnice, activiști ai UTC, CNEFS, sindicatelor.

VIOREL RABA

Continuare în pag. a V-a)

ÎNSEMNĂRI

Mers — scriere

GHEORGHE TOMOZEI

Metafora mersului și-a găsit și ea supremă strălucire tot sub neștiuta pană a poetului popular:

„Și-așa merge de frumos de parcă-ar scrie pe jos..."

E un mers care e mai degrabă zbor, o miraculoasă trecere prin și printre contururile lucrurilor, netulburînd lumile secrete palpitînd în intimele lor țesături.

De zbor ține și voiniceasca FUGĂ încercată, ca o competiție a curajului și a eleganței pe prundul umezit de ape reci ale gîrlelor de țară, în poienile cu otavă verde ori în păduri, în catedrale silvestre cu poteci umbroase.

Iată motivele pentru care un adevărat cros (innimbat pentru mine și cu nobletea olimpică) depășește caracterul, am spune clasic, al unei competiții sportive și capătă coordonate de spiritualitate. Participanții la un cros popular de mare și tinerească anvergură cum a fost cel de pe platoul din preajma Pavilionului Expoziției Naționale se lansează pe pîrîi de aer într-o sănătoasă rostogolire pe oglinda soselei și e în mișcarea lor și goana țăranului spre un sorocit loc de întîlnire cu aleasa inimii dar și eroica războire cu distanța a ostașului de la Marathon. Forță și suplețe! Dinamism și grație!

Un sportiv angajat într-o asemenea pasionantă întrecere e din capul locului creditat cu capacitatea de a reedita isprăvi zeești, el se integrează — anonim — voinicilor din mitologia românească și îi urmărim evoluția cu credința că avem rarul privilegiu de a fi martori ai curgerii legendelor.

De-o seamă cu Miu-copilul
Cu Toma Alimoș
Cu Corbea Viteazul
Cu Grula, podoaba Novăcestilor.

Combinarea mers-fugă-zborul le-a chezășuit în lungi campanii militare, voievozilor noștri biruinți fără seamăn. Citind cronicile sîntem uimiți de rapida deplasare pe mari distanțe, a armatelor pedestre care, aproape lipsite de somn, se războiau ziua și călătoreau noaptea.

Poetul care, așezat în ziua aceea de duminică în preajma competitorilor, le-a urmărit drumul din legendă în azi, a avut bucuria neasemuită de a urmări idei în mișcare și de aceea poate locul surîsului îi ia chipul plin de gravitate al celui care, printr-o despicătură a timpului, se confruntă cu spații imemorabile...

ÎNTREGUL EFORT CREATOR — RIDICĂRII NIVELULUI TEHNICO-ȘTIINȚIFIC AL PROIECTELOR

Luni după-amiază, inginerii, tehnicienii, proiectanții și funcționarii Institutului de Cercetări și Proiectări Navale-Galați au dezbătut, în cadrul unei adunări de partid deschisă, documentele recentei plenare a C.C. al P.C.R. În cuvîntul său, inginerul Alexandru Constantin, *secretarul organizației de partid, s-a referit la însemnătatea și umanismul ideilor cuprinse în cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu. „Retribuția după cantitatea și calitatea muncii exprimă continuarea perfecționării tuturor laturilor vieții sociale, conforme cu principiile socialismului a arătat în continuare vorbitorul. Noile hotărîri vor ridica pe o treaptă superioară democratismul socialist, spiritul de echitate și dreptate socială".*

Referindu-se la funcțiile cumulate, inginerul Vasile Lăcătuș *a arătat că și aici sînt specialiști care predau ore la Institutul politehnic din Galați, și că mulți dintre ei și le pregătesc în timpul orelor obligatorii de servici. „Este evidentă fuga după cîștiguri bănești care, de ce să nu recunoaștem, arăta vorbitorul, s-au răsfrînt negativ asupra calității muncii lor, de multe ori deficitare".*

Alți vorbitori, între care și inginerii Traian Bălăieș, Fănică Dragomir, *au ridicat în discuție sarcinile ce le revin ca specialiști, pentru ca documentele plenarei C.C. al P.C.R. să poată fi aplicate în acest institut într-un timp relativ scurt.*

ADUNAREA DE PARTID DE LA INSTITUTUL DE CERCETĂRI ȘI PROIECTĂRI NAVALE-GALAȚI

Exprimîndu-și deplina adeziune, satisfacția provocată de însemnătatea ce o reprezintă pentru toți oamenii muncii dezbaterile prilejuite de plenara C.C. al P.C.R., colectivul de muncă al ICEPRONAV a transmis C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu, o telegramă în care se arată: „Ne manifestăm acordul total față de aplicarea cu consecvență a principiului socialist al repartiției după cantitatea și calitatea muncii prestate, apreciindu-l ca cel mai stimulativ dintre toate principiile enunțate în decursul istoriei în legătură cu remunerarea activității sociale a oamenilor. Sîntem convinși că desființarea cumulului de funcție în paralel cu acțiunea de recompensare în funcție de valoarea rezultatelor obținute în munca de proiectare și cercetare, vor permite concentrarea întregului efort creator al colectivului asupra rezolvării obiectivelor noastre de cercetare și proiectare. Aceasta se va reflecta în ridicarea nivelului tehnico-științific al lucrărilor.

Asigurăm Comitetul Central, pe dumneavoastră personal, tovarășe Nicolae Ceaușescu, că inginerii, tehnicienii și funcționarii din institutul nostru vor munci cu perseverență și hotărîre pentru a da viață măsurilor stabilite de Plenară și se angajează să realizeze lucrări de înaltă valoare".

V. MOINEAGU

PRACTICA ÎN PRODUCŢIE A STUDENŢILOR NU POATE ÎNCEPE FĂRĂ COLABORAREA FACULTĂŢILOR CU UZINA

Peste cîteva zile, la 29 iunie, începe practica în producţie a studenţilor din facultăţile tehnice. Nu demult, au fost întreprinse măsuri de îmbunătăţire şi în acest domeniu deosebit de important pentru ansamblul pregătirii viitorilor ingineri. În esenţă, este vorba de structurarea întregului program de activitate pe elemente esenţiale, în timpul desfăşurării practicii, studentul urmînd să vină în contact cu aspectele fundamentale pentru profesiunea aleasă, într-o perioadă mai scurtă decît în anii anteriori. În locul celor 17 săptămîni — cît totaliza practica studenţilor din anii II, III şi IV — activitatea în producţie a viitorilor ingineri va fi eşalonată astfel: *în anul II de studii*, timp de două săptămîni, urmează să se efectueze vizite de documentare în două-trei întreprinderi, cu scopul cunoaşterii principalelor aspecte ale producţiei şi pentru ca studenţii să dobîndească o serie de cunoştinţe care să-i ajute la însuşirea disciplinelor de specialitate predate în anii următori (studenţii specialităţilor „geologie" şi „prospecţiuni" vor efectua, patru săptămîni, practică de geologie şi topografie, iar cei de la „construcţii", „silvicultură" şi „organizarea transporturilor feroviare" o practică topografică, tot de patru săptămîni); *în anul III*, studenţii tuturor facultăţilor vor avea practică de patru săptămîni, cu caracter de iniţiere în specialitate; *în anul IV*, se va efectua o practică de specialitate — patru săptămîni de activităţi în producţie — completată cu o excursie de documentare timp de o săptămînă (la specialităţile „arhitectură", „nave şi instalaţii de bord", unde durata studiilor este de 6 ani, studenţii anului V vor efectua patru săptămîni o practică, avînd caracter de specialitate). Programul zilnic de activitate va fi de 6 ore, la toţi anii de studii. Pentru a evita supraaglomerarea întreprinderilor şi pentru a se asigura mai bune condiţii de cazare studenţilor, practica se va desfăşura în două serii, fie în luna iulie, fie în luna august.

Neîndoielnic, *contextul acesta nou*, urmărind realizarea unui substanţial spor de eficacitate a stagiului studenţesc de practică, *pretinde, mai mult decît pînă acum, nu numai un complex de măsuri organizatorice judicios conceput şi realizat la timp de către cei investiţi cu asemenea responsabilităţi în facultăţi, pe de o parte, şi în întreprinderile economice, pe de altă parte, ci şi o multilaterală, neapărat operativă, colaborare a celor doi factori*. Debutul acestei colaborări — *încheierea convenţiei de practică — are o însemnătate esenţială* pentru pregătirea cadrului organizatoric care să asigure, din primele ore ale sosirii studenţilor, randament maxim stagiului de practică, *deoarece reglementează concret — pentru cîţi studenţi, din ce ani, de ce specialitate şi pentru care perioadă — răspunderile reciproce privind organizarea şi îndrumarea practicii*. Tocmai de aceea, aşa cum se preciza într-un recent interviu de către conf. univ. Gheorghe Paizi, director general în Ministerul Învăţămîntului, *institutele de învăţămînt tehnic superior au primit indicaţia de a încheia convenţiile cu întreprinderile cu o lună înainte de începerea practicii*.

La Uzinele „23 August" din Capitală, unde, în această vară, vor sosi circa 700 de studenţi, comisia de practică a stabilit exact responsabilităţile membrilor săi în ce priveşte îndrumarea practicii, s-au pregătit legitimaţiile de intrare în uzină şi abonamentele de transport. Cu ajutorul unor specialişti din diferite locuri de muncă au fost alese teme — elaborarea unor tehnologii şi critica acestora, studiul unor utilaje, al funcţionării lor, normarea unor operaţii — care pot constitui subiectul unor referate la *sesiunea de comunicări* de la sfîrşitul stagiului de practică, sugestii pentru lucrări în cadrul cercurilor ştiinţifice studenţeşti. Putem spune că *s-au făcut toate pregătirile necesare în vederea apropiatei sosiri a practicanţilor... cu excepţia celei mai importante: proiectul graficelor de repartizare a grupurilor de studenţi la locurile de muncă, pe secţii şi ateliere, conform cu obiectivele programei de practică* pentru fiecare an de studiu, facultate şi secţie de specialitate. Acest lucru n-a fost posibil pentru că, deşi solicitaţi de cîteva ori de uzină, *din partea Institutului politehnic din Bucureşti, delegaţii facultăţilor au întîrziat să vină pentru încheierea convenţiilor*. Şi o dată cu aceştia, au întîrziat să sosească şi noile programe de practică. Întrebăm, odată cu ing. Gavril Tornioş, şeful comisiei de practică din uzină: *„Totuşi, pînă cînd ?"*. De prima zi de practică ne despart numai cîteva zile...

ION TRONAC

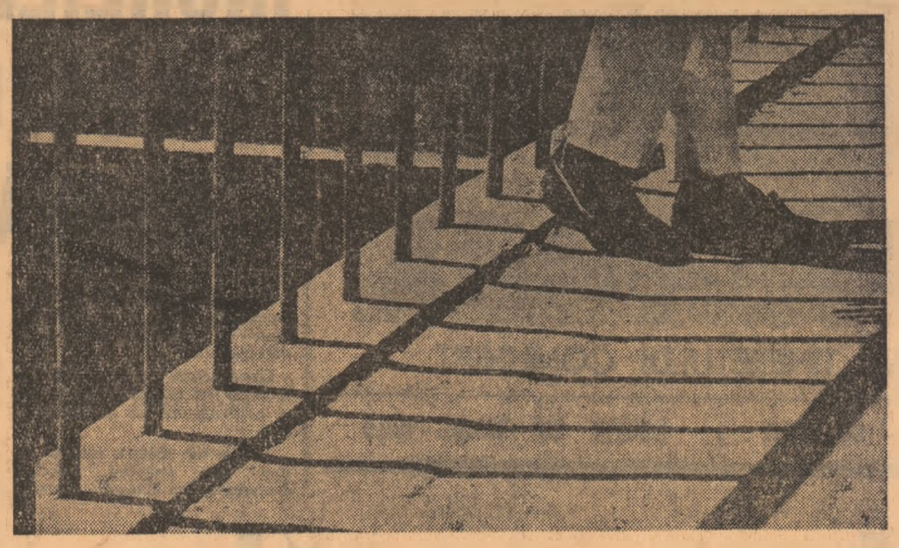

Repaus *de PARASCHIV FLORIN*

PRIME AUDIŢII LA SFÎRŞIT DE STAGIUNE

— IOSIF SAVA: La sfîrşit de stagiune, în zilele cînd ne aşteptam poate la cele mai puţine surprize, după luni în şir în care formaţiile muzicale ale Capitalei nu au excelat în abordarea unui repertoriu inedit, am avut bucuria de a asculta o serie de interesante prime audiţii: Cvartetul cu percuţie „Treptele tăcerii" a lui A. Vieru, „Ritualul pentru setea pămîntului" de M. Marbe, „Cîntec în doi" pe versuri de Lucian Blaga de Tudor Ciortea, „Dialogurile dramatice" ale lui Dumitru Bughici şi „La moartea lui Ştefan cel Mare" de H. Brauner.

— COSTIN MIEREANU: Momentul cel mai aşteptat a fost desigur prima audiţie românească a piesei lui Anatol Vieru scrisă la solicitarea Fundaţiei americane „Konsevitschi" şi interpretată în ianuarie într-un concert organizat de Biblioteca Congresului din Washington.

Piesa cultivă un structuralism sintetic (folosind cu egală degajare atît tehnica blocurilor sonore cît şi a travaliului de detalii).

— I. S.: Deşi se găsesc în teritorii sonore similare, piesele lui M. Marbe şi H. Brauner, esenţializînd celule caracteristice din folclorul românesc (metopeea doinită, bocetul paralando-rubato, arhaica sobrietate a colindelor — în angrenajul unei mişcări cu rezonanţe incantatorii) ne demonstrează o fericită soluţie de grefare a tehnicii moderne pe elemente de folclor muzical.

— C. M.: Fără îndoială că în evoluţia atît de interesantă din ultimul timp a compozitoarei M. Marbe, „Ritualul" reprezintă un punct de culminaţie care ne va duce curînd la realizarea unor prime spectacole totale.

— I. S.: În cadrul concertului susţinut de formaţia „Lyra" a Institutului de Istorie a Artei a Academiei am putut asculta, în primă audiţie, şi una din cele mai remarcabile lucrări ale maestrului Tudor Ciortea.

— C. M.: Pornind de la atmosfera de adîncă spiritualitate românească a poeziei lui Blaga, T. Ciortea zămisleşte un univers sonor de o rafinată ţinută coloristică.

Tudor Ciortea creează printr-o excepţională polifonizare a elementelor, printr-o inedită formulă de interpretare (flaut, violoncel şi doi cîntăreţi) o atmosferă de adînc lirism. Unul din ultimele concerte ale Filarmonicii ne-a prilejuit prima audiţie a unei lucrări de Dumitru Bughici. „Dialogurile" sale ne propun într-o formă severă o lume sonoră, evocatoare, patetică.

— C. M.: Această derulare de prime audiţii la sfîrşit de stagiune nu ne poate face să trecem cu vederea carenţele generale ale acestei perioade muzicale în promovarea unor noi lucrări din literatura muzicală universală şi românească. Programele mai tuturor orchestrelor ţării au fost excesiv axate pe creaţia romantică şi neoclasică.

— I. S.: Deasupra oricăror considerente subiective, deasupra oricăror nevoi de atragere a unei anumite categorii de public, deasupra oricăror argumente organizatorice, numărul primelor audiţii rămîne barometrul calităţii unei stagiuni muzicale.

Prima audiţie este singura modalitate de a lărgi orizonturile vieţii muzicale, de a educa publicul şi orchestrele, de a prilejui necontenit şantierului muzical românesc posibilitatea unei confruntări cu masele publicului.

Demonstram într-un colocviu anterior, pe baze pur statistice, ce mic număr de prime audiţii reprezentative au fost înserate în programele curente ale orchestrelor ţării.

C. M.: La acest capitol al primelor audiţii aş mai aduce un amendament vehiculat în ultima vreme în presă şi căruia trebuie să-i acordăm atenţia necesară.

O simplă primă audiţie, o simplă luare de contact este cu totul insuficientă. Piesei muzicale îi sînt necesare confruntările pentru a putea intra efectiv în circuitul vieţii artistice ,pentru a fi însuşită sau nu de meloman.

De ani de zile cele mai multe din primele audiţii de muzică românească au fost doar descifrate o singură dată.

Nici nu vom putea cere publicului aderenţa faţă de muzică în condiţiile în care nu-i asigurăm un contact permanent cu valorile ei.

— I. S.: Pînă acum (ţinînd seama de criteriile întocmirii repertoriilor, de necesitatea programării a cît mai multe lucrări româneşti), aş vedea o singură soluţie: readucerea *periodică, sistematică* a acestor piese în programele posturilor de Radio într-un context care să permită ,printr-o mică prezentare muzicologică) înţelegerea, şi, dacă este cazul, asimilarea lor.

— C. M.: — În sfîrşit, să nu uităm să subliniem faptul că orice primă audiţie solicită din partea orchestrelor un înalt nivel interpretativ. Unele interpretări bucureştene au dus, din păcate, printr-o prezentare necorespunzătoare, anostă, la compromiterea unor lucrări.

— I. S.: În acelaşi timp, formaţii ca „Musica nova", cvartetele „Philarmonia", „Atheneum", Orchestra Simfonică a Radioteleviziunii, cele două formaţii ale Filarmonicii din Cluj, au demonstrat de fiecare dată, dăruire, pasiune pentru valorile muzicale contemporane.

ARMONII SONORE

La o expoziţie a viitorilor scenografi

Îndată după ridicarea cortinei, înaintea apariţiei actorului, într-un fel sau altul, decorul trebuie să fascineze, nu eliminînd logica, ci încercînd să stabilească un dialog între scenă şi spectator; înaintea cuvîntului, decorul este creatorul de miracol.

Acest miracol, Rodica Hanagic îl realizează, prezentînd decoruri la două piese fundamental diferite, dovedind o reală capacitate de a fuziona cu atmosfera piesei.

La „Pietonul aerului" de Eugen Ionescu, decorul e fantast. Planul realului şi cel al visului sînt inteligent delimitate coloristic: primul, un fel de paraşută care închide spaţiul eliminînd orice ieşire, e cenuşiu, uniform. În cel de al doilea, elemente insolite (şiraguri de mărgele, bucăţi fosforescente de sticlă — macheta „Podului de argint") fac pete de culoare, lumini; şi acestea însă sînt proiectate pe acelaşi gri, căci Béranger se întoarce din spaţiul visului dezamăgit: cele două planuri diferite sînt dominate de un cer comun.

Decorul e în egală măsură interesant din punct de vedere tehnic. „În organizarea spaţiului scenic — spune scenografa Rodica Hanagic — am pornit de la ideea unui teatru în teatru. O paraşută ancorată, transformată în cortul unui circ, marionetă uriaşă care şi-a pierdut sensul şi funcţia. I-au rămas doar mişcările, care ţinînd pas cu epoca s-au perfecţionat, mecanizat, multiplicat şi diversificat. Corpul paraşutei se poate dizloca element cu element. Sforile se întind în toate direcţiile. Sub această cupolă (definitiv şi iremediabil legată doar aparent de cer şi faptic de pămînt) este fixat un element cu alură de zburătoare, care datorită trecerii timpului s-a înrădăcinat păstrîndu-şi doar forma şi unele mişcări unidirecţionale. Cu aceste elemente de structură şi formă mobilă, anim un spaţiu, care să facă posibilă desfăşurarea paralelă a lumii realului şi fanteziei."... „Ideea de asfixiere atît de prezentă în teatrul lui Ionescu încerc s-o redau atît prin materialele întrebuinţate (nylon, materiale plastice, multe sfori, multe mărgele, multe sîrme etc), cît şi prin construirea cu linii şi proporţii secesioniste a elementelor de decor cît şi a costumelor."

La piesa „Cruciada copiilor" de Lucian Blaga, scena e populată cu pietre funerare sculptate, ca nişte toteme răsărite din pămînt: personajele piesei se mişcă printre ele ca printre nişte pietre de hotar, materializînd senzaţia de timp scurs, incrementîi în legendă. Varietatea formelor este restrînsă tocmai de comunitatea psihologică şi etnică a celor ce le nasc, accentuînd ideea corului, a unui cor grav, profund.

La atmosfera sumbră, de legendă medievală cu valoare exemplară, contribuie costumele stilizate, de o mare simplitate ca de tragedie greacă, pe gamă de brunuri abia variate spre roşu sau verde întunecat. (Schiţele de costume, colaje şi plastică mică, sînt frumoase şi ca atare). Departe însă de a fi omogene, costumele, lipsite de sens de epocă sau pur plastic, evoluează după necesităţi, dezvăluind toată complexitatea de sentimente a celui care le-ar purta.

Scena şi decorul, pentru Rodica Hanagic, sînt un cîmp de teorie, de poezie, de proclamaţie chiar, nu prin izolare ci printr-o organică colaborare cu textul, reuşind să se impună şi să-i sublinieze dramaturgic sensurile.

Rodica Hanagic: Decor la „Cruciada copiilor" de Lucian Blaga

Icodim Dumitru, în „Macbeth" de Shakespeare şi „Actorul de music-hall" de John Osborne, se integrează perfect atmosferei pieselor.

Perioada elisabetană sau neoclasică nu au fost singurele creatoare de tragedii, O'Neill aduce în teatru definitiva noţiune de tragic, clară şi ideal reprezentată prin simplitatea decorului lui Barath Ştefan la „Împăratul Jones", simplitate continuată în piesa „Luther" a primului dintre „furioşii" englezi, John Osborne.

Decorul lui Petrescu Mogoş Dan la „O noapte furtunoasă" de I. L. Caragiale încearcă să fie o determinare socială, făcînd sensibile pentru privitor aspecte caracteristice ale acelui prezent. Mascarada falselor probleme, pretenţia ridicolă într-un cadru material şi spiritual sordid, într-un cuvînt lumea eroilor caragialeşti, îşi găseşte un exact echivalent plastic în acumularea de obiecte inutile, vag deteriorate (pînă şi grămezi de scînduri nefolositoare) care umplu scena la refuz. În ce priveşte costumele, chiar dacă pe scenă s-ar putea să-şi piardă din calitate prin întunecarea unei mulţimi de detalii excelente în colaje, au mult umor şi reală frumuseţe plastică. Frumoase sînt şi costumele la „Beckett" de Anouilh, sobre, hieratice, de o mare demnitate şi calitate coloristică.

Depăşind funcţionalitatea şi sensul imediat al artei scenografice, expoziţia de decoruri şi schiţe de costume a absolvenţilor secţiei de scenografie de la Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu" procură în acelaşi timp vizitatorului satisfacţia pe care o dă o expoziţie de artă plastică de calitate.

VERA LUNGU

CINEMATOGRAFE

CĂDEREA IMPERIULUI ROMAN
film pentru ecran panoramic
rulează la Patria (orele 12,45; 16,30; 20).

VICONTELE PLĂTEŞTE POLIŢIA
cinemascop, rulează la Republica (orele 9,15; 11,30; 14; 16,15; 18,45; 21,15), Festival (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Feroviar (orele 8,45; 11; 13,15; 15,30; 18; 20,15), Excelsior (orele 9,45; 12; 14,15; 16,30; 19; 21,15), Modern (orele 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21,15).

PRIN KURDISTANUL SALBATIC
rulează la Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21), Bucureşti (orele 8; 10; 12,15; 14,30; 16,45; 19; 21,15);

DOMNIŞOARELE DIN ROCHEFORT
rulează la Capitol (orele 9; 12; 15; 18; 21).

NUNTĂ LA MOLINOVKA
rulează la Victoria (orele 9,15; 11,30; 13,45; 15,45; 18,15; 20,30).

DIRIJABILUL FURAT
rulează la Lumina (orele 9,30; 11,30; 13,30; 15,45; 18,15 20,45).

HIROŞIMA DRAGOSTEA MEA
rulează la Central (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).

O POVEŞTE UIMITOARE — RAPSODIA MAGHIARĂ
rulează la Timpuri Noi (orele 9—21 continuare).

IMPUŞCĂTURA
rulează la Union (orele 15,30; 18; 20,30, duminică ora 10, miercuri şi sîmbătă ora 16 Desene animate).

O FATĂ FERICITĂ
rulează la Doina (orele 9; 10; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45).

UN DOLAR GĂURIT
rulează la Griviţa (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Floreasca (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Flamura (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

MUMIA INTERVINE
rulează la Înfrăţirea (orele 14; 16; 18,15; 20,30).

ZOLTAN KARPATHI
rulează la Buzeşti (orele 15,30—18).

OBSESIA
rulează la Dacia (orele 9—16,30 în continuare 18,45—21).

INIMĂ NEBUNĂ... NEBUNĂ DE LEGAT
rulează la Tomis orele 9—15,45, în continuare 18,15). Aurora (orele 9; 11; 13,15; 15,30; 17,45; 20,15) Bucegi (orele 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,30; 21).

EL DORADO
rulează la Unirea (orele 15,30—18).

CAUT O NEVASTĂ
rulează la Lira (orele 15,30; 18).

EU, EU, EU... ŞI CEILALŢI
rulează la Drumul Sării (orele 15; 17,30; 20, matineu ora 11).

RĂZBUNAREA HAIDUCILOR
rulează la Ferentari (orele 15,30; 18; 20,30), Munca (orele 9,30; 12; 16; 18; 20).

FREDDY LOVEŞTE TU ÎNTÎI!
rulează la Giuleşti (orele 10; 15,30; 18; 20,30) Miorita (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30) Arta (orele 9,15—16 în continuare, 18,15).

NEBUNUL DIN LABORATORUL NR.4
rulează la Melodia (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21) Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

CE NOAPTE, BĂIEŢI!
rulează la Volga (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16,15; 18,30; 20,45) Rahova (orele 15,30—18, duminică matineu ora 10,30).

BLESTEMUL RUBINULUI NEGRU
rulează la Viitorul (orele 15,30; 18; 20,30).

OSCAR
rulează la Moşilor (orele 15,30; 18).

EDDIE CHAPMAN, AGENT SECRET
rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,30).

O LUME NEBUNĂ, NEBUNĂ, NEBUNĂ
rulează la Cosmos (orele 15,30; 19,30).

CĂUTAŢI IDOLUL
rulează la Flacăra (orele 15,30; 18; 20,30).

PASĂREA TIMPURIE
rulează la Vitan (orele 15,30; 18).

BOMBA DE LA ORA 10,10'
rulează la Progresul (orele 15,30; 20,30).

RĂPIREA FECIOARELOR
rulează la Clubul uzinelor republica, (sîmbăta şi duminica).

UN CARTOF, DOI CARTOFI
rulează la Cotroceni (orele 15,30; 18; 20,30).

PENTRU CÎŢIVA DOLARI ÎN PLUS
rulează la Pacea (orele 15; 17,45; 20,30).

SFÎRŞITUL AGENTULUI W4 C
rulează la Crîngaşi (orele 15,30; 18; 20,30).

TEATRE

Opera Română „CAVALERUL ROZELOR" (ora 19,30); Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (sala Comedia) TOPAZE (ora 19,30). Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra", NEPOTUL LUI RAMEAU" (ora 20); Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (grădina Boema): BOEMA PALACE (ora 20).

TELEVIZIUNE

17,30 — Pentru cei mici. Prietenul nostru Păcală; 18,00 — TV. pentru specialiştii din industrie. Ciclul „Automatizarea". Centrale termo-electrice; 18,30 — Curs de limba engleză — lecţia a 22-a; 19,00 — Pentru tineretul şcolar. Acasă la acad. Alexandru Graur; 19,30 — Telejurnalul de seară; 19,50 — Buletinul meteorologic; 20,00 — Film serial: „Thierry la Fronde"; 20,26 — Opinia dumneavoastră...; 20,45 — Filmul artistic „Ciocîrlia" — producţie a studiourilor sovietice; 22,08 — Divertisment muzical la două piane cu Edmond Deda şi Gaston Ursu; 22,30 — Telejurnalul de noapte.

HARALAMB ZINCĂ

OCHII doctorului KING

— ROMAN —

Mihai Miroiu, vameş în portul Constanţa, soseşte în Bucureşti pentru a-şi petrece concediul. Într-una din zile dispare în chip misterios. Cazul se încredinţează căpitanului de miliţie Liviu Roman. Acesta, după primele investigaţii, îşi mută cercetările în Constanţa. Descoperă curînd cadavrul lui Miroiu. Şi constată că se găseşte în faţa unei crime şi nu a unei sinuciderii. Este arestat marinarul Jugănaru. Bănuielile criminalistului cad şi asupra Luizei Urseanu, fosta iubită a lui Miroiu.

— În jurul orei două şi un sfert, tînărul acesta (ofiţerul arătă cu capul spre Ben) a fost văzut dînd tîrcoale locuinţei lui Miroiu; a mai fost văzut furişîndu-se către uşa sigilată a apartamentului lui Miroiu. Nu s-a atins de sigiliu. S-a retras... În stradă, nu departe de bloc, s-a întîlnit cu această cetăţeană. A stat cît a stat de vorbă cu numita Luiza Urseanu, apoi împreună, au revenit la uşa locuinţei lui Miroiu. Nu i-am oprit... i-am lăsat să rupă sigiliul şi să intre în casă. S-au folosit de

nişte chei. În ceea ce mă priveşte, i-am aşteptat la ieşire şi i-am reţinut...

„Îţi mulţumesc, i se adresă Roman în gînd, ai acţionat bine... Nici n-ai idee ce surpriză mi-ai făcut". Întrebă:

— Aţi raportat tot?

— Da...

— I-aţi percheziţionat?

— N-am găsit asupra lor nimic sustras din casa lui Miroiu.

— Mulţumesc...

— Îmi permiteţi să mă retrag...

Mironescu ieşi. Cîteva minute trecură într-o tăcere deplină, punctată în răstimpuri de cîntatul cocoşilor. Luiza încremenise cu privirile spre fereastră; purta aceeaşi rochie cu care venise la întîlnirea „perfectată" de Ben. Puful auriu de pe ceafa-i subţire şi delicată îl tulbură şi Roman îşi stăpîni cu greu dorinţa de a o mîngîia.

„Jul Brynner" prinse a se clătina cînd pe călcîie, cînd pe vîrful picioarelor. Roman îi cercetă mutra voit îndrăzneaţă. Maxilarele firave ale „magnificului", mestecînd la nesfîrşit gumă, începuseră să-l enerveze. Sparse tăcerea:

— Aşadar, Luiza, m-ai minţit...

Ea tresări, dar nu-şi întoarse faţa spre dînsul. Roman o mai privi un timp, apoi îi aduse un scaun — acelaşi pe care şezuse şi Jugănaru — şi o pofti să şadă.

— M-ai minţit de două ori, continuă Roman şi se aşeză şi el la birou. Am crezut, într-adevăr, că ţi-e rău... Te-am crezut şi atunci cînd m-ai asigurat că ai mărturisit totul... Acum îţi cer să-mi spui dacă ai ceva de obiectat la raportul ce mi s-a prezentat?

Luiza refuză să-i arate ochii.

— Ben este nevinovat, murmură ea, abia auzit, n-are nici un amestec.

— Rămîne de văzut, obiectă Roman cu asprime.

— Dacă vreţi, vă dau banii îndărăt, interveni şi „magnificul".

— Nu fii obraznic, că îţi ard una acuşi.

— Ben! rosti ea, rugător. N-are nici o vină. Se uită, în sfîrşit, în ochii lui Roman, iar el observă în adîncul lor o suferinţă sinceră. Eu l-am rugat să mă însoţească, să mă ajute... L-am amestecat, fără voia lui, într-o treabă murdară... Izbucni în plîns.

— Liz, exclamă Ben, cu o voce patetică, ştii doar că pentru tine aş fi în stare de orice... Nu plînge, Liz.

Se ivi, puţin mai tîrziu, ofiţerul de serviciu.

— I-al de aici, îi ordonă căpitanul, şi condu-l la Camera minorului... să doarmă acolo.

Roman apăsă pe un buton.

— La revedere, Liz, zise Ben teatral.

— La revedere, spuse ea, împrumutîndu-i tonul.

Roman n-o scăpă din ochi. Îşi frămînta mintea să înţeleagă ce anume îi lega pe cei doi.

— Te rog să te explici... să-mi explici, rupse Roman iarăşi tăcerea.

Peste chipul ei se aşternu expresia unei totale resemnări; şedea moale pe scaun, ca un jucător care pierduse totul.

— Ai pomenit de o treabă murdară... La ce te refereai? trecu el la tonul oficial al anchetatorului.

Fata se uită pieziş în direcţia lui, cuprinsă parcă de o anumită spaimă.

— Mă întreb dacă o să mă înţelegi, îşi mărturisi ea, neliniştea. Suspină. Mi-e totuna ce o să se întîmple cu mine... Îmi dau foarte bine seama că mi-am stricat viaţa. Mai ştiu că aş putea să mi-o îndrept... dar nu mai am putere, nici răbdare... nici voinţă. Ştiu că mă dispreţuieşti; am simţit asta din prima clipă, surîse ea amar. Astă iarnă, cam pe la mijlocul lui ianuarie, s-a petrecut un lucru care mi-a dezvăluit dubla existenţă a lui Miroiu. Mă găseam la dînsul. Întîlnirea noastră amoroasă a fost însă umbrită de apariţia neaşteptată a unui necunoscut. Mai întîi, a sunat telefonul. „Lasă-l să sune", l-am povăţuit eu. El m-a ascultat. Dar după asta, telefonul a sunat de trei ori consecutiv.

— De trei ori, o întrerupse Roman, nu te înşeli?

— Îmi amintesc perfect. L-am văzut pe Mihai crispîndu-se. S-a dat jos din pat şi s-a dus să răspundă. L-am auzit spunînd: „Nu, domnule, nu am nici un plan de vînzare. Aţi greşit, domnule". A revenit lîngă mine şi, foarte stingherit, mi-a mărturisit: „Liz, peste un sfert de oră o să primesc o vizită. O să te rog să treci în baie şi să rămîi acolo pînă cînd o să te chem. Să nu cumva să mă dai de gol".

— Era vorba de o femeie? se interesă Roman, cu gîndul la Virginia Munteanu.

— Nu. Exact peste un sfert de oră a sunat cineva la uşă. Eu m-am ascuns în baie, dar nu m-am stăpînit să nu trag cu urechea. Într-adevăr, oaspetele era un bărbat... un necunoscut...

nu-i mai auzisem vocea. Am reţinut următorul dialog. Necunoscutul a întrebat: „Ce ştii despre „Sfînta Ana?". Iar Mihai a răspuns: „E în larg. Din pricina furtunii o să mai întîrzie". „Totuşi, ce crezi, o să poată să ancoreze?" „Barometrul e bun" l-a informat Mihai. „Cum ai de gînd să procedezi? l-a mai întrebat necunoscutul. Doctorul King se interesează îndeaproape de „Sfînta Ana" şi n-aş vrea, în eventualitatea unei nereuşite, să dai cu ochii de dînsul"

— Doctorul King! murmură Roman cercetînd-o pe Luiza cu o curiozitate aparte. Se lovea pentru a doua oară de acest nume. Ai auzit bine?..

Luiza clătină afirmativ din cap.

— M-a şocat docilitatea lui Mihai. „Eu o să fac controlul echipajului, l-a informat el, o să-l chem la mine". „Uite, ţi-am adus banii, i-a zis necunoscutul. Ştiu că-i aştepţi. Şi, dintr-odată, am înţeles sursa lui de bani. După plecarea necunoscutului, Mihai, îngrijorat, m-a întrebat dacă am auzit ceva. De atunci, a început să mă tortureze cu întrebările. Căuta ceartă din orice. În cele din urmă, a găsit un pretext şi m-a izgonit de lîngă dînsul. Gestul lui a aprins în sufletul meu dorinţa răzbunării. Luiza Urseanu tăcu.

— Şi cum te-ai răzbunat? căzu de îndată, întrebarea căpitanului.

— Înainte de a pleca la Bucureşti, în concediu, i-am trimis, prin Ben, o scrisoare... Da, da, o scrisoare...

— De şantaj? întreabă Roman.

— Îi mărturisisem, în sfîrşit, că ascultasem la uşă tot ce vorbise cu musafirul său..., că-i ştiam secretele şi că dacă vrea să tac... atunci să-mi trimită prin Ben o mie de lei... Îi mai atrăgeam atenţia că tăcerea mea trebuia să fie retribuită lunar... Te rog să mă crezi că nici eu nu ştiam exact de ce am făcut-o... Îl iubeam şi singurul lucru pe care-l doream cu claritate şi din toată inima, era să mă întorc la dînsul...

(VA URMA)

DESPRE NOI

EGALITATE, DA! DAR NU ÎN DAUNA FEMINITĂȚII

Sufragetele doamnei Panhurst din Manchester, firește bine intenționate, au fost privite adesea cu zîmbete ironice, uneori pînă și de adepții fervenți ai feminismului pentru că în majoritate erau nu numai urite, dar mai ales agresiv bărbătoase. Căci reacția burghezelor de la începutul veacului, împotriva statutului lor de ineficiență și lincezeală, s-a întîmplat să aparțină unor vașnice englezoaice, uscate, cu numărul 42 la pantof, aprige și afurisite din cale-afară. Poate că starea de spirit a sufragetelor nu putea fi în acel moment, din pricina acuității revendicărilor și a înverșunării oponenților, decît excesivă. Fapt e, că peste idealul lor s-a suprapus din capul locului perfida bănuială că oricum sufragetele n-ar fi fost sortite unei vieți de exclusive suspine sentimentale. Și nu din pricina răutății omenești (crescută de data aceasta din venin bărbătesc) care nu acordă prea multe circumstanțe lipsei de farmec, ci din pricina durității și a agresivității, niciodată admise în universul feminin.

Există firește o feminitate structurală, de fond, și alta exterioară, de manifestare, cîte odată mai pregnantă una, alteori mai evidentă cealaltă. Au fost epoci lungi în istorie cînd au dominat alternativ, mai rar autentic împreună, fiindcă adesea femeii i se cerea de fapt doar o anume mască sufletească sau exterioară, care să justifice condescența bărbaților față de așa-zisa neputință a sexului slab. Feminitatea în sine rămîne însă o realitate umană de nimeni contestată și de nimeni nedorită. Începînd cu femeia antichității, pînă în zilele noastre cele moderne. Dar — aparent paradoxal — tocmai astăzi, cînd de acea mască nimeni nu mai are nevoie, femeile cîștigîndu-și drepturile și demonstrîndu-și capacitatea, se constată poate mai mult decît oricînd necesitatea păstrării integrale a feminității. Bineînțeles a realei feminități, degrevată de subordonări, eliberată total prin cîștigarea independenței materiale și spirituale. Acum, eternul feminin, exaltat de poeți, ironizat de misogini, arată altfel: femeile nu trebuie să apeleze disperat doar la ei pentru a se afirma, nu trebuie contrafăcut, exagerat sau chiar exacerbat, pentru a se impune. Dar acest etern feminin — care înseamnă de fapt sensibilitate, delicatețe, tact, finețe, putere de interiorizare și vibrație — nu e necesar să fie ingropat în secolul nostru, de dragul însușirii virtuților bărbătești. Or, din păcate, se constată adeseori că tocmai condiția de egalitate între sexe, care implică și obligația competiției, alterează feminitatea. Vinovații se află de ambele părți: bărbații care tratează bărbătește pe egalele lor, uitînd că au de a face totuși cu structuri spirituale diferite, forțîndu-le la reacții bărbătești; femeile care cred că inteligența și competența sînt un obligatoriu acid sulfuric ce trebuie să dizolve ucigător feminitatea.

Desigur, putem lua nota 10 la examenele de matematici, ca și băieții, desigur putem face cercetări în mecanica fluidelor, ca și băieții, desigur putem studia, lucra, crea opere de artă, în mod egal. Putem — fără să ne nivelăm reciproc sufletele. Inteligența, capacitatea de concentrare și creație, dinamismul, energia fructuoasă sînt virtuți general umane. Ele s-au dovedit îndeajuns. nu aparțin exclusiv bărbaților ca să merite să fie preluate de proaspetele lor egale, cu tot bagajul interior masculin. Sînt virtuți pe care le au adesea și femeile, rămînînd ele însăși, fără nici un soi de contaminări alterante. Sînt de fapt calități ce se pot însuși, se pot lucra (totul se poate lucra, chiar inteligența socotită pînă nu de mult ca strict apanaj masculin), completînd însă structura feminină, elevînd-o. În nici un caz amputînd-o. Fiindcă, atenție, fete și femei moderne, omenirea a descoperit încă o dată că nu se poate lipsi de feminitate, în cel mai bun înțeles al cuvîntului. Mai mult: atenție, fete și femei moderne, fiindcă chiar bărbații moderni sînt acei care sancționează absența feminității cu cea mai aspră pedapsă: integrarea, deci nediferențierea, cu toate consecințele de rigoare. Și dacă pedeapsa poate fi bumerang, lovitura e suportă mai ușor oamenii cu adevărat de forță, care sînt bărbații, și mult mai greu cele ce au renunțat de voie sau de nevoie la o însușire ce structural le aparținea.

VIORICA TĂNĂSESCU

RUBRICA TINERELOR CITITOARE

DAȚI BACȘIȘ? PENTRU CE?

De cîte ori n-am blestemat dezgustate acest năravcalificat cu dispreț în toate chipurile — balcanic, fanariot, degradant pentru cel care-l primește, enervant și împovărător pentru cel care-l dă — și totuși năravul persistă. Persistă pentru că s-a creat sau mai bine zis a rămas înrădăcinată din alte vremuri o psihologie a bacșișului, din păcate întreținută pînă astăzi de ambele părți. Ofertantul se simte obligat, aproape, să răsplătească cu un surplus bănesc serviciul de altminteri plătit, iar primitorului, adesea fără a depune nici cea mai mică strădanie în plus, i se pare că are, nu se știe de ce, acest drept. „Obiceiul pămîntului", cum e mingîiată cu condamnabilă toleranță rapila bacșișului, frustrează în zeci de locuri și prilejuri buzunarul celui ce munceste cinstit pentru banii săi, adăugînd astfel un venit în fapt ilicit profitorilor. „Obiceiul pămîntului" e o servitute inerțială, incompatibilă cu principiile unei societăți bazate pe echitate și răsplata cuvenită muncii cinstite. Și totuși, această servitute, la urma urmelor umilitoare pentru ambele părți, se menține. Poate și pentru că vînzătorii, coafezele, ospătarii, nu își înțeleg în marea lor majoritate esența profesiei, renunțînd la scopul ei real — acela de a fi utili prin muncă celor chemați să-i servească — fără a aștepta, a cere, sau a preveni, niciun fel de răsplată suplimentară. Există, e drept, slujbași în comerț, în cooperație care-și fac munca cinstit, cu sîrguință și voie bună; dar există, și din păcate ponderea acestora e majoritară, destui care dacă nu primesc bacșiș devin brusc acri, rău-voitori, ba chiar agresivi. Atunci solicitantul știe că trebuie să se conformeze — de nevoie — „obiceiului pămîntului" și, pentru a nu fi refuzat, bruscat, dă bacșiș! „Trebuie să recunoaștem — spunea Rozalia Bădulescu, muncitoare la fabrica Fiola — că și noi purtăm mare parte din vină. Ne intimidăm de arțagul profitorilor și pentru a obține o marfă oarecare, uneori cea mai oarecare, ca și cel mai oarecare serviciu, deschidem punga și umplem buzunarele acestor indivizi lacomi de cîștig fără muncă. Noi, muncitorii, nu primim bacșiș de la nimeni, dar de cele mai multe ori ni se cere — da, ni se cere pur și simplu — de peste tot. Vînzătorii de la Aprozar se uită chioriș dacă mai vrei și restul, chelnerul mîrîie printre dinți dacă-i achiți exact nota, coafeza te lasă să aștepți patru ceasuri dacă data trecută nu i-ai strecurat ceva în buzunar. E de-a dreptul rușinos... Noi pățim sumedenie de „impozite" pentru a cîștiga „bunăvoința" acestor oameni necinstiți, plătiți de stat pentru munca lor, iar ei își îngroașe veniturile cum nu au mulți oameni capabili, cu cea mai înaltă calificare... Așa nu mai merge. Trebuie să înțelegem cu toții, dar cu toții, că numai munca cinstită trebuie răsplătită — și pe drept — în societatea noastră. Să avem tăria să nu mai oferim niciun ban care nu se cuvine, dat pe muncă cinstită. Iar furnizorii serviciilor noastre să aibe, să capete dacă nu au, demnitatea profesiei, ne mai solicitînd, prin zîmbete false ori interpelări insolente, nici un fel de surplus bănesc".

„Eu, dacă vreți, sînt o raritate, mărturisește Beatrice Andreicic, creatoare de modele la „Casa de modă": nu dau niciodată bacșiș. Pur și simplu nu pot. Mi-e rușine. Mă gîndesc cum m-aș simți eu, dacă cineva mi-ar băga în buzunar bani pentru treaba pe care o fac în fiecare zi. Socotiți că e o naivitate poate, față de cinismul celor ce iau cu seninătate bacșiș ca pe ceva de la sine înțeles, dar mie mi se pare o jignire însuși gestul de a strecura în palmă bani munciți, pentru o obligație ce revine firesc profesiei respective. Și chiar dacă vînzătorul, cismarul, croitoreasa sau frizerul nu par jigniți cînd le oferă alții, eu cred că în fapt sînt jigniți, sau mai de grabă înjosiți în însăși condiția lor umană. Numai că ei încasează și le prinde bine. Dar eu, repet, să nu mă considerați naivă, sper că o să înțeleagă într-o bună zi că sînt într-adevăr, prin această practică, cu adevărat înjosiți. Să facă un efort și să înțeleagă. Și dacă totuși nu pot, sau nu vor să priceapă, să-i obligăm cu toții printr-o ținută total și consecvent refractară profitului nemeritat".

...Sînt opinii ce demonstrează înalta echitate a măsurilor de ordin social dezbătute în ultima plenară a C.C. al P.C.R. îndreptate, între altele, împotriva celor ce încalcă principiul remunerării drepte și stricte după cantitatea și calitatea muncii în societatea noastră. Căci cei ce adună venituri nemuncite, și cîștigă incomparabil mai mult decît funcția pe care o ocupă în ierarhia societății, stîrnind indignarea îndreptățită a cetățenilor cinstiți, trebuie să fie opriți din „îndeletnicirile" lor, nu numai prin atitudinea noastră, ci și prin instrumente juridice eficace.

DESPINA IOAN

IN COMPETIȚIE ESTIVALĂ — COAFURA

Pe la mijlocul acestei luni, sala Floreasca a substituit instalațiilor sportive mesele cu ustensilele binecunoscute ale coafurilor, în cadrul tradiționalului concurs sub egida U.C.E.C.O.M. Cele 50 de concurente din întreaga țară s-au întrecut în prezentarea cît mai rapidă — 40 de minute — a celei mai moderne și mai frumoase pieptănături. Ele au convins spectatoarele (prezente în număr foarte restrins, din pricina vicilor de organizare) că linia modernă tinde acum către bucle late, sau ondule mari ce accentuează feminitatea figurii. Cîștigătoarele competiției: București — premiul I, județul Arad — premiul II, județul Timiș — premiul III — rămîn însă acum datoare cu coborîrea realizărilor de pe piedestalul trofeelor de concurs, în unitățile ceva mai lumești ale cooperativei „Igiena..."

PENTRU NOI

DE CE N-AM FOST INVITAT LA ZIUA COLEGULUI MEU?

(Urmare din pag. 1)

preună și în bancă și la sport sau la cinema, îmi prețuiește prezența chiar și cînd, neavînd chef de vorbă, tac sau citesc. Atunci de ce nu m-a chemat? Poate pentru că știa că, cel puțin acum, nu mă voi putea revanșa? Fără să vreau mi-am amintit însă de un moment penibil pe care l-au cunoscut relațiile dintre noi: mergeam împreună la teatru. Era la începutul prieteniei noastre, iar eu numai de cîteva luni în București: m-am purtat cam stîngaci, nu cunoșteam viața teatrală, actorii, l-am cam sîcîit cu întrebări de tot felul. Apoi mă cam deosebeam de el și ca îmbrăcăminte, hainele mele neavînd chiar ultima linie a modei. De atunci n-am mai mers împreună decît la cinematograf. Să se fi gîndit că nu mă potriveam în cercul acela de tineri, buni dansatori, la curent cu fel de fel de noutăți, capabili să întețină conversații „spumoase"? De fapt am mai observat și altă dată că un anumit soi de probleme, nici nu știu în ce categorie să le fixez, poate să le grupez într-o noțiune cam șocantă — cele ținînd de bunul trai — evită să le discute cu mine, căutîndu-și ca să spun așa, parteneri egali ca mediu de viață. Dintre acestea aș cita automobilismul. Nu e vorba de partea tehnică, nu, aici ne înțelegem, e vorba de mărcile de mașini preferate, ori de cele care urmează să le cumpere părinții sau le au prietenii părinților. Magnetofonul, aparatul de fotografiat, care sînt „ca și ale lui" cum îi place să spună, sînt subiecte „tabu" în discuțiile noastre, în timp ce față de alții tocmai aceste „bunuri ale civilizației", cum le numește el, imitînd pe alții, sînt liantul care îi apropie.

Toate acestea, precum și alte lucruri asemănătoare mi-au venit în minte în timp ce încercam să găsesc o explicație la întrebarea: De ce n-am fost invitat la el acasă? *Acum, cînd scriu, mă cuprinde din nou îndoiala: dacă mă pripesc în concluzia pe care am desprins-o și care, după cum veți vedea, este destul de gravă: nu cumva manifest eu o sensibilitate excesivă care-mi creează o falsă problemă?*

Într-o vreme mi s-a părut că prietenul meu este cam snob, i-am și spus-o, și puneam anumite porniri ale sale pe seama snobismului. Acum, însă, am convingerea intimă că este vorba de altceva, de o prejudecată care îl face să diferențieze oamenii în funcție de posibilitățile materiale de care dispun. Dar mi-e cu atît mai greu să înțeleg această prejudecată cu cît e vorba de cei de vîrsta noastră: nu dispunem încă de nimic, ne bucurăm de ceea ce ne pot pune la dispoziție părinții. Și atunci, ce merite avem — care să ne atragă simpatia ori disprețul — pentru faptul că părinții sînt bine retribuiți? Eu cred că noi putem fi valoroși sau lipsiți de valoare în sine, nu prin funcția, mașina, magnetofonul ori apartamentul părinților. Poate unii vor spune că judec așa din invidie sau mai știu eu din ce alte motive...

Aș dori să credeți că altele sînt mobilurile care m-au determinat să vă scriu, că doresc să-mi clarific pentru mine (poate și pentru alții) întrebarea gravă care mă urmărește prin răspunsul pe care mă văd nevoit să mi-l dau:

De ce n-am fost invitat la ziua de naștere a colegului?

Poate că n-am dreptate și că toate cele cîte vi le-am povestit nu-mi dau dreptul să judec așa. Poate. Vă rog însă să-mi răspundeți. Pentru mine are o foarte mare însemnătate.

Vă mulțumesc.

I. T.
elev

Nota redacției

Am considerat că scrisoarea primită de la un elev dintr-unul din liceele bucureștene merită mai mult decît un răspuns; merită o dezbatere. Deci, dragi elevi, așteptăm părerile voastre asupra problemelor grave pe care le cuprinde sau sugerează conținutul scrisorii.

„ZIUA GRĂNICERULUI"

Strajă dîrză la hotare

(Urmare din pag. 1)

Pasionantă și bogată în conținut e viața grănicerului! Cîmpii înrourate, sclipind fascinant în dimineți albastre, codrii falnici fremătînd în bătaia vîntului, unda apelor ce pare că povestește istorii de demult, munți care poartă bogății și frumuseți neasemuite — iată o ambianță ce conferă serviciului pe frontieră un romantism care e numai al său și care încrustează în inima fiecăruia simțăminte adînci și trainice pentru cauza care o slujește.

Serviciul de pază a frontierei implică, în același timp, unele privațiuni și dificultăți, momente de maximă solicitare a resurselor morale. Pe vreme bună sau rea, pe geruri, viscole sau arșiță, grănicerul trebuie să fie neclintit la datorie. Asperităților terenului, fenomenelor adesea potrivnice ale naturii, grănicerii le fac față datorită pregătirii lor de specialitate și înaltei conștiințe ostășești, formate ca urmare a muncii asiduue a comandanților, a organizațiilor de partid și organizațiilor U.T.C.

Succesele obținute în ridicarea calității serviciului de pază se datoresc, înainte de toate, cadrelor noastre de ofițeri și subofițeri. Îmbinarea experienței valoroase a celor mai vîrstnici cu energia și avîntul cadrelor tinere duce la sporirea competenței în organizarea muncii, la ridicarea continuă a eficienței întregii activități ostășești. Căpitanul Vasile Moraru, locotenentul major Dumitru Lincan, sublocotenentul Ștefan Popovici sînt numai cîțiva dintre ofițerii tineri cu care unitățile noastre se mîndresc pe drept cuvînt.

Educați în spiritul dragostei nețărmurite față de țară, față de partid, ostașii grăniceri — în marea lor majoritate uteciști — își exprimă aceste simțăminte nobile prin fapte. „Diploma de onoare a C.C. al U.T.C." este păstrată la loc de cinste de organizații uteciste ca acelea ale căror secretari sînt sergentul Antonie Anderca, fruntașul Florin Albu și încă multe altele. Este o mărturie elocventă a eficacității muncii desfășurate cu tinerii militari, o dovadă a contribuției adusă de organizațiile U.T.C. la ridicarea conștiinței politice a militarilor în vederea întăririi disciplinei militare, a vigilenței, a răspunderii personale în serviciul de pază a frontierei.

Grănicerii simt permanent alături, în îndeplinirea misiunii, umărul oamenilor muncii din localitățile de graniță, al tineretului din aceste așezări; sînt legături tradiționale — expresie a sudurii trainice între armată și popor — ce se materializează adesea în impresionante acte de bravură, fie că la mijloc se află paza frontierei sau paza avutului obștesc. Totodată, aceste legături contribuie la înfăptuirea unei importante sarcini trasate de partid: formarea multilaterală și educarea patriotică a tineretului, atît în cursul stagiului militar cît și în sprijinirea acțiunilor desfășurate de U.T.C. cu masa tineretului.

În unitățile și subunitățile de grăniceri vin an de an detașamente de tineri cu un orizont tot mai larg, cu o temeinică și multilaterală pregătire. Responsabilitatea civică, pregătirea lor intelectuală îi ajută să-și însușească măiestria militară și să îndeplinească cu cinste îndatoririle ostășești. Schimbînd unealta cu arma, chiar din momentul încorporării, tinerii noștri simt din plin și în armată atenția cu care partidul și guvernul se îngrijesc să asigure condiții optime pentru educație și pregătire, pentru activitatea consacrată cauzei socialismului. Unitățile de grăniceri dispun de mijloace moderne pentru desfășurarea unei vieți culturale intense. Sînt condiții prielnice pentru valorificarea efortului creator, afirmării inițiativei, iscusinței, talentului — și, ca urmare, an de an sporește numărul militarilor de frunte, al specialiștilor de clasă, al celor distinși cu ordine și medalii.

În această zi de sărbătoare, grănicerii României își reînnoiesc în mod solemn hotărîrea de a nu-și precupeți energia și tinerețea lor pentru îndeplinirea misiunii sacre de a veghea la hotarul sfînt al patriei, de a apăra împreună cu ceilalți ostași din Forțele armate ale Republicii Socialiste România, liniștea, munca pașnică, creatoare și realizările poporului nostru.

DISTINȘI CU DIPLOMA DE ONOARE A C. C. AL U. T. C.

Cu prilejul Zilei grănicerilor, Secretariatul Comitetului Central al U.T.C. a hotărît să acorde Diploma de onoare a C.C. al U.T.C. unui număr de 8 organizații ale U.T.C. din diferite unități militare care s-au evidențiat în mod deosebit în organizarea și desfășurarea unor activități ostășești cu un bogat conținut educativ, interesante, atractive.

Au fost distinși, de asemenea, cu Diploma de onoare a C.C. al U.T.C. un număr de 16 uteciști din trupele de grăniceri care au dovedit o înaltă conștiință și răspundere în pregătirea lor militară de luptă și politică, în conștiinciozitatea și abnegația cu care-și îndeplinesc zi de zi misiunile ostășești. Au fost distinși astfel ofițerii Gheorghe Casandra, Mircea Epureanu, Virgil N. Bulancea, Valentin Fișer, Ștefan Popovici, precum și Nicolae Sicoe, Cornel Bogdan, Dumitru Pricop, Florin Neculce, Petre Măcinic, Dumitru Iacob, Florin Albu, Dumitru Firtulescu, Antonie Anderca, Ioan Tercea — militari în termen în trupele de grăniceri.

Diplomele de onoare au fost înmînate în cadrul unor însuflețite adunări organizate cu acest prilej.

EDIȚIE ESTIVALĂ A „SCÎNTEII TINERETULUI"

Planetă pentru zodia „PELICANULUI ALB"

Mondenitatea internațională a Mamaei cunoaște odată la fiecare doi ani un eveniment care dă un conținut intelectual întîlnirilor din jurul meselor pe care se află pahare cu licoarea chihlimbarie a Murfatlarului. Mamaia, reședința de vară a soarelui european (și e atîta soare pe litoral încît ai impresia, privind sucul viilor de pe dealuri calcaroase, că vinul încă mai păstrează în magazinat prin cine știe ce miracol un snop incandescent din lumea astrului cu nume de zeu) devine pentru o săptămînă capitala animației mondiale. Cu fiecare întîlnire, maeștrii filmului de animație de pe Mapamond se afirmă tot mai categoric în definirea și particularizarea artei lor. Dacă în urmă cu doi ani la Mamaia se vorbea cu destulă timiditate despre animație ca despre o posibilă a șaptea artă-bis, azi tot mai mulți încep să o numească cea de a opta artă.

„Filmul de animație — ne spunea regizorul american Carmen d'Avino — a suferit mari schimbări. El continuă să se dezvolte grație experienței personale a fiecărui artist. Sînt convins că el va atinge nivelul unei mari arte cînd va deveni un mijloc prin care oamenii vor putea vorbi de realitățile care îi înconjoară".

Regizorul elvețian Ernest Ansorge, consideră că animația va fi complet independentă cînd va deveni un mijloc de reflectare a problemelor epocii noastre. „Va deveni un spectacol independent — declară pictorul și animatorul român Savin Bălașa, în timp ce colegul său de la Animafilm, regizorul Constantin Mustețea, a răspuns la această întrebare printr-un desen. Din umbra celor 7 portaluri ale celor 7 arte se derulează o bobină cu peliculă. Imediat în apropiere se află însă și portalul celei de a 8-a arte — animația. O foarfecă energică a tăiat o bucată din pelicula străjuită de cele 7 arte iar fragmentul fugar a prins picioare și aripi proprii îndreptîndu-se în grabă spre poarta primitoare a celei de a 8-a arte. Dar, cum lucrurile nu se petrec în viață chiar atît de simplu, spiritualul nostru regizor a avut grijă să-i paveze drumul noului născut spre ocrotitoarea poartă a celei de a 8-a arte cu pioneze. (Nu e nici o aluzie la cunoscuta rubrică a colegului nostru Grinevici, care în perioada estivală s-a mutat în coloanele ziarului constănțean „Dobrogea nouă"). Celul Pavel Prochazka dorește ca animația să fie apreciată ca aerul din plămînii noștri, iar Marin Sorescu poet și animator al animatorilor români (după cum se știe, el conduce redacția de scenarii a studioului Animafilm) consideră că animația este ultimul microb al peliculei și adaugă: „Este știut că microbii de ultimă oră sînt dotați cu vaste perspective de expansiune". În această atmosferă de optimism creator, dublat de soarele tonic al Mamaiei, Festivalul internațional al filmului de animație, desfășurat sub zodia prielnică a „Pelicanului Alb", a început în cel mai modern mod posibil prin cocteiul oferit de Comitetul de organizare. După cîte ne amintim, cocteiul este o băutură alcătuită din amestecuri. Prolog al festivalului, cocteiul este și el un amalgam de imagini, păreri, frînturi de discuții amabile, în care „rivalii" se studiază ca în prima repriză pe ringul de box. Neavînd prezența magnetică a vedetelor de film jucat, care la fiecare festival polarizează atenția, cocteilul festivalului filmului de animație adoptă la început o ținută de espectativă, urmată însă imediat de un aer intelectual și de discuții estetice. Abia mai tîrziu, după ce licoarea Murfatlarului dă tuturor speranțe, participanții la festival își amintesc cuvintele încurajatoare citite cu cîteva ore mai înainte în prefața buletinului de presă care le ura bun venit, atît biruitorilor, cît și aminaților (căci, afirma autorul prefeței, adevărați biruitori nu avem aici).

La glorii trecute și poate viitoare visează toți festivaliștii, inclusiv Gopo. Este pentru prima dată, după atîția ani, cînd Gopo nu mai este membru în juriul unui festival de animație, ci participant. Îl privim cum trece surîzător de la un prieten la altul, cum galant se face mai mic atunci cînd este fotografiat lîngă doamne, pentru a nu le crea complexe, dar Gopo de la Mamaia 1968 este oarecum timid.

— Cum vă simțiți, Ion Popescu Gopo, ca participant la un festival de animație și nu ca membru atotputernic al juriului?

— Mi-e frică, mi-e frică mai ales de festivalul de la Mamaia. Mai mult decît de festivalul de la Cannes... Aci am prea mulți prieteni...

Ne privește bănuitor și explodează cînd ne vede notînd în carnet:

— Este o declarație? Ei bine atunci nu am spus nimic.

Am scris mai sus, că la festivalurile animației nu sînt vedete actori ci numai vedete de hîrtie, cerneală sau cilți. Ei bine, asta se întîmplă în general, în particular festivalul mamaian face excepție. Printre regizori animatori prezenți cu filme în festival se află și Ivan Andonov, același Ivan Andonov pe care mulți critici de film îl consideră drept cel mai interesant actor al filmului bulgar și care; nu de mult, în „Ocolul", ne-a oferit, alături de colega sa Nedena Kokanova, un desăvîrșit recital, poate în cel mai bun cuplu actoricesc văzut pînă acum în filmul bulgar.

— Veți renunța la activitatea actoricească Ivan Andonov?

— Pentru nimic în lume. Consider că joc chiar și atunci cînd dirijez actorii mei de hîrtie, cărora, în fond, eu trebuie să le confer sentimente, trăiri, emoții, gesturi.

Și, în fine, după primul act monden, întrecerea a început oficial la Teatrul de vară din Mamaia, cînd președintele festivalului, prof. doctor Mihnea Gheorghiu, a reamintit că festivalul de la Mamaia este împreună cu geamănul său de la Annecy (Franța), singurul festival mondial specializat pentru acest gen cinematografic. Desfășurat sub lozinca generoasă „Imaginația omului în slujba umanității", festivalul are la ordinea de zi peste 100 de filme din 26 cinematografii naționale. Filme sînt destule în festival și după cum se spune pe aici, toate, sau aproape toate, sînt foarte bune. De aceea, poate că în cuvîntarea de deschidere, președintele festivalului spunea cu umor: „Sînt convins că toate merită premii, iar dacă numai unele le vor dobîndi, va fi numai vina... juriului".

După cum se vede, zodia festivalului patronat de „Pelicanul alb" — trofeu mult rîvnit — este favorabilă tuturor.

Desigur, va fi imposibil să vă vorbim despre toate cele 100 de filme ale festivalului, dar despre cele mai importante dintre ele vă vom da ample relatări în corespondența de mîine și în următoarele.

A. TOMA
V. CONSTANTINESCU

LUCRĂRILE SESIUNII MARII ADUNĂRI NAŢIONALE

(Urmare din pag. I)

sursă de venituri pentru toţi membrii societăţii este munca, aportul efectiv al fiecăruia în sfera activităţii sociale.

Realitatea ne arată însă că datorită rămăşiţelor burgheze în conştiinţa oamenilor, a vechilor moravuri, a influenţelor pe care le mai exercită concepţiile ostile socialismului, există cazuri cînd se mai manifestă unele fenomene negative în procesul dezvoltării noastre sociale, cum este şi tendinţa de înavuţire a unor persoane, de stringere de venituri pe căi ilicite. Asemenea interese egoiste, străine eticii societăţii noastre şi principiilor de echitate şi justiţie socială nu pot fi tolerate sub nici o formă.

De aceea, în scopul prevenirii şi înlăturării unor fenomene de îmbogăţire ilicită, al apărării prin noi mijloace legislative a proprietăţii socialiste şi al ocrotirii dreptului de proprietate personală, apare necesară instituirea unui control asupra provenienţei averilor dubioase.

Aşa cum a subliniat tovarăşul Nicolae Ceauşescu în expunerea făcută la recenta plenară a Comitetului Central al Partidului Comunist Român, măsura controlului provenienţei averilor dubioase „...este o măsură echitabilă, corespunzătoare spiritului de dreptate al societăţii socialiste, menită să stăvilească tendinţele de încălcare a normelor noastre sociale, să combată goana după o viaţă uşoară, fără muncă, să evite apariţia disproporţiilor nejustificate în nivelul de trai al populaţiei".

Potrivit proiectului de lege, pe care din însărcinarea Consiliului de Miniştri îl prezint Marii Adunări Naţionale spre dezbatere şi adoptare, este supusă controlului provenienţa averii oricărei persoane fizice, dacă sînt date sau indicii că există o vădită disproporţie între valoarea bunurilor acesteia şi veniturile sale, nejustificîndu-se dobîndirea licită a bunurilor.

Proiectul reprezintă o îmbinare armonioasă între dispoziţiile menite să asigure un control cît mai eficient şi cele menite să garanteze interesele legitime ale cetăţenilor.

În acest scop, proiectul prevede, printre altele, o serie de condiţii cu privire la efectuarea controlului.

Astfel, controlul poate începe numai pe baza unei sesizări scrise şi numai după ce persoana care a semnat sesizarea este chemată înaintea comisiei de cercetare pentru a i se cere relaţii şi pentru a i se pune în vedere că afirmaţiile mincinoase se pedepsesc penal.

Controlul este condiţionat de existenţa unor date sau indicii cu privire la disproporţia dintre venituri şi valoarea bunurilor, persoana în cauză este obligată a dovedi caracterul licit al mijloacelor folosite pentru dobîndirea sau sporirea lor. Valoarea bunurilor a căror provenienţă nu se justifică este supusă unui impozit de 80 la sută.

Reglementarea propusă nu înlătură urmărirea penală a celor care au dobîndit bunurile prin săvîrşirea unei infracţiuni. În acest caz urmează însă a li se aplica dispoziţiile legii penale.

Pentru a se asigura un control obiectiv şi competent, se prevede înfiinţarea, în fiecare judeţ, a unei comisii de cercetare formată din: doi judecători desemnaţi de preşedintele tribunalului judeţean, dintre care unul este preşedinte, un procuror desemnat de procurorul şef al procuraturii judeţene, un delegat al administraţiei financiare judeţene şi un deputat în consiliul popular judeţean, municipal sau orăşenesc, ca membri. O atare comisie va funcţiona şi în municipiul Bucureşti. În continuare, vorbitorul s-a oprit pe larg asupra posibilităţilor pe care le are comisia de cercetare, modul de procedură.

Spre a se înlătura eventualele soluţii netemeinice şi nelegale, proiectul prevede calea de atac a recursului împotriva încheierii de clasare a Comisiei de cercetare, cît şi împotriva hotărîrilor instanţelor competente în această materie.

Ţinîndu-se seama de dificultăţile de justificare a provenienţei bunurilor dobîndite la o dată prea îndepărtată, s-a prevăzut că va fi supusă controlului, în condiţiile legii, provenienţa averii dobîndite după data de 1 ianuarie 1962.

În esenţă, o asemenea lege, în baza căreia se va putea controla provenienţa averilor dubioase, este menită să constituie un instrument juridic eficient, capabil să stăvilească tendinţa unora de a duce o viaţă uşoară, fără muncă, să combată goana după averi nemuncite, să apere, prin noi mijloace, valori de bază ale socialismului —munca, cinstea, corectitudinea — să contribuie la dezvoltarea conştiinţei socialiste a maselor şi la întărirea spiritului de justiţie socială ce caracterizează orînduirea noastră.

Deputatul Tudor Drăganu, *vicepreşedinte al Comisiei juridice, a prezentat apoi raportul comun al Comisiei economico-financiare şi Comisiei juridice la acest proiect de lege.*

În cuvîntul său vorbitorul a arătat că proiectul de lege este expresia preocupării partidului şi guvernului pentru promovarea unei cît mai stricte respectări a imperativelor moralei socialiste, potrivit cărora munca este singurul izvor al proprietăţii personale.

Pe linia acestei preocupări, proiectul de lege instituie un control asupra provenienţei bunurilor persoanelor fizice, dacă nu au fost dobîndite în mod licit şi sînt în vădită disproporţie cu veniturile din muncă ale acestora.

Întrucît proiectul de lege, a spus în încheiere vorbitorul, instituie un sistem procedural eficace în vederea efectuării controlului provenienţei unor bunuri ale persoanelor fizice care nu au fost dobîndite în mod licit, Comisia economico-financiară şi Comisia juridică propun acceptarea lui de către Marea Adunare Naţională.

La discuţia generală au luat cuvîntul deputaţii Ştefan Tripşa, maistru oţelar la Combinatul siderurgic din Hunedoara, Mircea Rebreanu, judecător la Tribunalul municipiului Bucureşti, şi Ludovic Takacs, profesor la Universitatea din Bucureşti, care, subliniind caracterul umanitar al proiectului de lege, faptul că el vine să completeze o lacună a sistemului nostru legislativ şi ca contribuie la stabilirea unui echilibru corespunzător între cenzurile diferitelor categorii de cetăţeni, şi-au exprimat deplina lor aprobare faţă de noile prevederi legale.

După discuţia pe articole, proiectul de lege a fost supus votului deputaţilor. Cu amendamente propuse de deputaţi, Marea Adunare Naţională a adoptat prin vot secret, cu bile, cu un titlu nou, Legea privind controlul provenienţei unor bunuri ale persoanelor fizice care nu au fost dobîndite în mod licit.

S-a trecut apoi la dezbaterea Proiectului de lege cu privire la regimul juridic al terenurilor fără construcţii din perimetrul construibil al municipiilor şi oraşelor. Expunerea la acest proiect de lege a fost făcută de deputatul Mihai Gere, *membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., preşedintele Comitetului pentru problemele administraţiei locale.*

Scopul acestei legi, a spus vorbitorul, este să asigure condiţii mai bune pentru sistematizarea şi executarea construcţiilor de locuinţe şi să stăvilească specularea terenurilor fără construcţii, aflate în perimetrul construibil al municipiilor şi oraşelor.

Proiectul prevede să fie declarate indisponibile şi expropriabile, prin efectul legii, aceste terenuri proprietate a persoanelor fizice sau juridice. În acelaşi spirit, urmează să fie declarate indisponibile şi expropriabile şi părţile din terenurile cu construcţii, în măsura în care depăşesc suprafeţele stabilite pe baza detaliilor de sistematizare, aprobate de organele competente.

Terenurile indisponibile nu vor putea fi înstrăinate sau grevate cu sarcini reale, proprietarii păstrîndu-şi posesia şi folosinţa lor. Aceste terenuri vor putea fi transmise prin moştenire.

În spiritul aceleaşi griji faţă de interesele cetăţenilor, proiectul de lege prevede dreptul ce se acordă proprietarului de a-şi construi pe terenul indisponibil o locuinţă, pentru el şi familia sa, cu condiţia de a respecta prevederile privind sistematizarea şi de a construi în termen de 2 ani de la eliberarea autorizaţiei. În anumite cazuri, acest termen poate fi prelungit cel mult un an, pentru a se da cetăţenilor respectivi posibilitatea de a-şi termina lucrările.

Prin acest proiect de lege, supus dezbaterii şi aprobării Marii Adunări Naţionale, a spus în continuare vorbitorul, se stabilesc dispoziţii care vor contribui în mod eficient la dezvoltarea construcţiei de locuinţe, în conformitate cu schiţele de sistematizare ale municipiilor şi oraşelor.

Avînd în vedere cele expuse, din împuternicirea Consiliului de Miniştri, supun spre dezbatere şi adoptare ca lege proiectul menţionat.

Deputatul Emil Bobu, preşedintele Comisiei administrative, a prezentat apoi raportul comun al Comisiei administrative şi Comisiei juridice la acest proiect de lege.

Proiectul de lege, a arătat vorbitorul, reprezintă încă o măsură pe linia înfăptuirii directivelor Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român cu privire la crearea unor condiţii de locuit tot mai corespunzătoare pentru oamenii muncii, precum şi pentru asigurarea aplicării în viaţă a operei de sistematizare a oraşelor.

Comisia administrativă şi Comisia juridică, apreciind că proiectul de lege căruia i s-au adus unele îmbunătăţiri, cu care iniţiatorul a fost de acord, corespunde cerinţelor societăţii noastre în actuala etapă de dezvoltare, propune Marii Adunări Naţionale adoptarea sa în forma în care vă este prezentat.

La discuţia generală au luat cuvîntul deputaţii Vasile Daţu, prim-vicepreşedinte al Consiliului popular al judeţului Timiş, Petre Nicolae, prim-secretar al Comitetului municipal Constanţa al P.C.R., primarul municipiului, şi Ion Cosma, prim-vicepreşedinte al Consiliului popular al municipiului Bucureşti, care, după ce au subliniat importanţa acestui proiect de lege şi-au exprimat deplina aprobare faţă de prevederile sale.

Proiectul de lege a fost discutat apoi pe articole şi supus votului deputaţilor. Marea Adunare Naţională a adoptat prin vot secret, cu bile, Legea cu privire la regimul juridic al terenurilor fără construcţii din perimetrul construibil al municipiilor şi oraşelor.

În continuare, deputatul Mihai Gere a prezentat expunerea la Proiectul de lege pentru completarea articolului 10 al Legii nr. 2 din 1968 privind organizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste România, iar deputatul Petre Duminică, vicepreşedinte al Comisiei administrative, a prezentat raportul comun al acestei comisii şi al celei juridice la proiectul de lege.

Marea Adunare Naţională a aprobat prin vot secret, cu bile, această lege, prin care oraşul Rîmnicu Vîlcea a fost declarat municipiu.

La ultimul punct al ordinei de zi, deputatul Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat, a prezentat expunerea cu privire la Proiectele de legi pentru aprobarea decretelor cu putere de lege emise de Consiliul de Stat de la ultima sesiune a Marii Adunări Naţionale, iar deputatul Mircea Rebreanu, secretarul Comisiei juridice a expus raportul comisiei.

La discuţia generală asupra acestor proiecte de legi au luat cuvîntul deputaţii Dumitru Balalia, prim-secretar al Comitetului judeţean Prahova al P.C.R., preşedintele Consiliului popular judeţean, şi Stelian Staicu, adjunct al ministrului afacerilor interne.

Trecîndu-se la votul secret, prin buletine, Marea Adunare Naţională a aprobat decretele cu putere de lege emise de Consiliul de Stat de la ultima sesiune.

Cuvîntul de închidere al sesiunii a fost rostit de tovarăşul Ştefan Voitec, preşedintele Marii Adunări Naţionale, care a spus:

Desfăşurată sub semnul Directivelor plenarelor din aprilie şi iunie ale Comitetului Central al Partidului Comunist Român, actuala sesiune a dezbătut timp de aproape două luni, atît în şedinţe plenare, cît şi în cadrul Comisiilor permanente, o serie de probleme importante a căror rezolvare constituie un pas înainte pe drumul desăvîrşirii construcţiei socialiste.

În cadrul procesului de dezvoltare continuă a democraţiei noastre socialiste creşte rolul Marii Adunări Naţionale ca organ suprem al puterii de stat. Aplicarea în practică a principiului sesiunilor deschise cu durată mai mare în vederea dezvoltării activităţii legislative a Marii Adunări Naţionale, principiu indicat de secretarul general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, în raportul său la Conferinţa Naţională a partidului, dă posibilitate reprezentanţei naţionale să-şi exercite mai bine atribuţiile ce-i revin prin legea fundamentală a statului.

Subliniind în cuvîntul său însemnătatea dezbaterilor publice, contribuţia adusă de deputaţii M.A.N. şi comisiile permanente la buna desfăşurare a actualei sesiuni, vorbitorul a arătat în continuare că au fost aprobate în unanimitate legi importante care răspund unor evidente necesităţii sociale: Legea privind învăţămîntul în Republica Socialistă România, fundament solid pentru şcoala noastră, chemată să formeze pe temeiuri riguros ştiinţifice cadrele necesare economiei, ştiinţei, tehnicii, culturii; noul Cod penal, document de bază al vieţii noastre sociale; Legea de înaltă echitate socială prin care se reglementează condiţiile de remunerare a salariaţiilor care îndeplinesc funcţii de conducere, tehnico-administrative şi de specialitate; s-a dat putere de lege măsurilor referitoare la instituirea controlului provenienţei unor bunuri ale persoanelor fizice care nu au fost dobîndite în mod licit; Legea referitoare la înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea Băncii române de comerţ exterior; Legea prin care se stabileşte regimul juridic al terenurilor fără construcţii din perimetrul construibil al municipiilor şi oraşelor, precum şi legile pentru adoptarea decretelor cu putere de lege emise de Consiliul de Stat de la ultima sesiune a Marii Adunări Naţionale.

În încheierea cuvîntului său, tovarăşul Ştefan Voitec a spus:

Activitatea noastră va trebui continuată în mod susţinut în circumscripţiile electorale, în mijlocul acelor care ne-au acordat încrederea lor. Avînd în vedere importanţa politică şi socială deosebită a problemelor dezbătute de actuala sesiune şi a legilor adoptate, Biroul Marii Adunări Naţionale consideră necesar ca în cursul lunii iulie toţi tovarăşii deputaţi să organizeze în circumscripţiile lor electorale adunări cu alegătorii, în cadrul cărora să facă expuneri asupra legilor adoptate şi asupra sarcinilor ce revin cetăţenilor în transpunerea lor în viaţă.

L E G E A

privind controlul provenienţei unor bunuri ale persoanelor fizice, care nu au fost dobîndite în mod licit

Marea Adunare Naţională a Republicii Socialiste România adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I
Dispoziţii generale

Art. 1. — Poate fi supusă controlului, în condiţiile prezentei legi, provenienţa bunurilor oricărei persoane fizice, dacă sînt date sau indicii că există o vădită disproporţie între valoarea bunurilor acesteia şi veniturile sale şi nu se justifică dobîndirea licită a bunurilor.

Controlul priveşte bunurile dobîndite după data de 1 ianuarie 1962, atît cele existente în patrimoniul persoanei în cauză, cît şi cele înstrăinate cu titlu oneros sau cu titlu gratuit.

Art. 2. — Valoarea bunurilor a căror provenienţă nu se justifică este supusă unui impozit de 80 la sută.

Prin justificarea provenienţei bunurilor se înţelege obligaţia persoanei în cauză de a dovedi caracterul licit al mijloacelor folosite pentru dobîndirea sau sporirea bunurilor.

CAPITOLUL II
Modul de sesizare

Art. 3. — Controlul provenienţei bunurilor prevăzute la capitolul I se face:

a) în temeiul sesizărilor, dacă sînt scrise şi semnate, ale oricărei persoane fizice sau ale conducerii organizaţiei socialiste la care persoana în cauză a prestat sau prestează vreo activitate, indiferent de natura acesteia;

b) la cererea persoanei căreia i s-au adus imputări publice în legătură cu provenienţa bunurilor sale;

c) la sesizarea organelor financiare, a celor de urmărire penală sau a instanţelor judecătoreşti, cînd acestea deţin date, rezultînd din activitatea lor, cu privire la disproporţia vădită dintre valoarea bunurilor şi veniturile unei persoane.

CAPITOLUL III
Comisia de cercetare

Art. 4. — Verificarea sesizărilor şi a cererilor arătate la art. 3 se face de o comisie de cercetare, care funcţionează pe lîngă fiecare tribunal judeţean şi este alcătuită din:

— doi judecători desemnaţi de preşedintele tribunalului judeţean, dintre care unul în calitate de preşedinte;

— un procuror desemnat de procurorul şef al procuraturii judeţene, un delegat al administraţiei financiare judeţene şi un deputat în consiliul popular judeţean, municipal sau orăşenesc, ca membri.

Comisia are un secretar desemnat de preşedintele tribunalului judeţean dintre grefierii acestei instanţe.

Art. 5. — În cazul în care sesizarea este făcută potrivit art. 3 lit. a, comisia nu va începe cercetarea înainte de a fi chemat pe cel care a semnat sesizarea pentru a-i cere relaţiile necesare cauzei, punîndu-i totodată în vedere dispoziţiile art. 22 din prezenta lege, referitoare la consecinţele afirmaţiilor mincinoase.

Organizaţiile socialiste, cu excepţia unităţilor Casei de Economii şi Consemnaţiuni, sînt obligate să pună la dispoziţia comisiei actele cerute şi să dea relaţiile necesare, chiar dacă prin dispoziţii speciale se dispune altfel.

Dacă rezultă date sau indicii că între valoarea bunurilor persoanei în cauză şi veniturile acesteia există vădită disproporţie, comisia o citează şi îi acordă un termen de cel mult 10 zile pentru a depune o declaraţie cu privire la toate bunurile prevăzute la art. 1 şi la justificarea provenienţei lor.

Provenienţa bunurilor persoanei care refuză să dea declaraţia arătată la alineatul precedent, precum şi a bunurilor care au fost omise din această declaraţie, este considerată nejustificată, pînă la proba contrară.

Art. 6. — Comisia citează orice persoană care ar putea da relaţii utile pentru lămurirea provenienţei bunurilor celui în cauză.

Cei care, după data de 1 ianuarie 1962, au dobîndit bunuri de la persoana în cauză vor fi ascultaţi în mod obligatoriu.

Dacă persoana în cauză este căsătorită, comisia va cita şi pe celălalt soţ pentru a da relaţii cu privire la bunurile comune.

Actele şi lucrările comisiei nu sînt publice.

Persoana în cauză poate să ia cunoştinţă de actele şi lucrările dosarului.

Art. 7. — Dacă socoteşte necesar, comisia, prin încheiere, poate lua măsura indisponibilizării bunurilor persoanei în cauză şi ale persoanelor cu care locuieşte împreună şi gospodăreşte în comun.

De asemenea, vor putea fi indisponibilizate bunurile pe care persoana în cauză le-a înstrăinat cu titlu gratuit după intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 8. — Comisia hotărăşte, prin încheiere motivată, cu majoritate de voturi:

— clasarea cauzei, cînd constată că provenienţa tuturor bunurilor este justificată;

— trimiterea cauzei spre soluţionare judecătoriei în raza căreia se află domiciliul persoanei în cauză, dacă constată că provenienţa unor bunuri anume determinate sau o cotă-parte din valoarea bunurilor nu este justificată;

— trimiterea cauzei la unitatea competentă de procuratură, dacă în legătură cu bunurile a căror provenienţă este nejustificată rezultă săvîrşirea unei infracţiuni.

Prin încheierea de clasare se dispune şi ridicarea măsurii de indisponibilizare a bunurilor.

Încheierea de clasare se comunică persoanei în cauză, celei care a făcut sesizarea, procurorului şef al judeţului şi Ministerului Finanţelor, în termen de 15 zile de la pronunţare.

CAPITOLUL IV
Instanţa de judecată

Art. 9. — Preşedintele judecătoriei, primind dosarul, fixează termen de judecată şi dispune citarea tuturor părţilor care au fost chemate la comisia de cercetare. Statul, prin Ministerul Finanţelor, va fi întotdeauna citat. Prezenţa procurorului este obligatorie.

Judecătorul şi procurorul care au făcut parte din comisia de cercetare nu pot participa la judecată.

Art. 10. — Judecătoria, dacă constată că provenienţa bunurilor este justificată, hotărăşte închiderea dosarului.

Dacă constată că provenienţa unor bunuri anume determinate ori o cotă-parte din valoarea bunurilor nu este justificată, hotărăşte trimiterea dosarului Ministerului Finanţelor pentru urmărirea impozitului prevăzut de art. 2 alin. 1.

Dispoziţiile alineatului precedent se aplică şi bunurilor comune ale soţilor.

Dacă în legătură cu bunurile a căror provenienţă este nejustificată rezultă săvîrşirea unei infracţiuni, judecătoria trimite dosarul la unitatea competentă de procuratură spre a vedea dacă este cazul să pună în mişcare acţiunea penală.

CAPITOLUL V
Căi de atac

Art. 11. — Împotriva încheierii de clasare a comisiei de cercetare pot face recurs, în termen de 15 zile de la data comunicării, procurorul şef al judeţului, Ministerul Finanţelor şi persoana care a făcut sesizarea.

Recursul se soluţionează de comisia prevăzută la art. 13.

Art. 12. — Împotriva hotărîrilor judecătoriei, cei arătaţi la art. 11 precum şi persoana ale cărei bunuri au fost supuse controlului pot face recurs, în termen de 15 zile de la comunicare, la tribunalul judeţean.

CAPITOLUL VI
Proceduri speciale

Art. 13. — În cazul în care persoana ale cărei bunuri ar urma să fie supuse controlului este demnitar, comisia de cercetare va fi formată din:

— doi judecători de la Tribunalul Suprem, desemnaţi de preşedintele acestui tribunal, dintre care unul în calitate de preşedinte;

— un procuror din Procuratura Generală, un delegat al Ministerului Finanţelor şi un deputat în Marea Adunare Naţională, ca membri.

Secretar al comisiei este un magistrat asistent, desemnat de preşedintele Tribunalului Suprem.

Art. 14. — Comisia prevăzută la art. 13 nu poate proceda la verificarea sesizării sau cererii decît cu încuviinţarea, după caz, a Consiliului de Stat sau a Consiliului de Miniştri.

Art. 15. — Judecarea cauzelor referitoare la demnitari este de competenţa Tribunalului Suprem, Colegiul civil, cu recurs, care se va judeca de un complet compus din 7 judecători. Recursul se poate face, în termenul prevăzut la art. 11, de Procurorul General, Ministerul Finanţelor, persoana care a făcut sesizarea şi persoana ale cărei bunuri au fost supuse controlului.

Art. 16. — Comisia de cercetare şi instanţa de judecată, prevăzute în acest capitol, procedează potrivit prevederilor art. 5—10 inclusiv, ale căror dispoziţii se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL VII
Dispoziţii finale

Art. 17. — Procedura de cercetare şi judecare a provenienţei bunurilor începută împotriva unei persoane continuă împotriva moştenitorilor.

Cercetarea poate fi pornită şi direct împotriva moştenitorilor, dar numai în termen de 3 ani de la data deschiderii succesiunii.

Moştenitorii răspund numai în limita valorii bunurilor dobîndite prin succesiune.

Art. 18. — Dacă cu ocazia urmăririi pornite pentru realizarea impozitului prevăzut de art. 2 alin. 1 se constată insolvabilitatea persoanei în cauză, Ministerul Finanţelor, în vederea realizării impozitului, poate cere în justiţie să se constate că actele prin care aceasta a înstrăinat bunuri cu titlu oneros sînt simulate.

De asemenea, Ministerul Finanţelor va putea cere desfiinţarea actelor prin care persoana în cauză a înstrăinat bunuri, cu titlu gratuit, în fraudă drepturilor statului decurgînd din această lege.

Art. 19. — Dispoziţiile prezentei legi se întregesc cu prevederile codului de procedură civilă.

Art. 20. — Toate actele de procedură în această materie sînt scutite de orice taxă de timbru.

Art. 21. — Încheierea de clasare a comisiei de cercetare sau, după caz, hotărîrea instanţei de judecată prin care se constată că provenienţa bunurilor este justificată, rămasă definitivă, va fi publicată într-un ziar, în extras, la cererea şi pe cheltuiala persoanei în cauză.

Art. 22. — Fapta aceluia care, în sesizarea prevăzută de art. 3, face afirmaţii mincinoase cu privire la provenienţa nejustificată a bunurilor unei persoane fizice, constituie infracţiune şi se sancţionează cu pedeapsa prevăzută de codul penal pentru denunţare calomnioasă.

Acţiunea penală se pune în mişcare la plîngerea prealabilă a persoanei vătămate sau la sesizarea comisiei de cercetare ori a instanţei de judecată.

Art. 23. — Ori de cîte ori, în cuprinsul prezentei legi, se face referire la judeţe sau la organe care funcţionează pe teritoriul judeţelor, aceste referiri se înţeleg a fi făcute şi la municipiul Bucureşti sau, în mod corespunzător, la organele care funcţionează pe teritoriul acestui municipiu.

L E G E A

cu privire la regimul juridic al terenurilor fără construcţii din perimetrul construibil al municipiilor şi oraşelor

Marea Adunare Naţională a Republicii Socialiste România adoptă prezenta lege.

Art. 1. — În vederea lucrărilor de sistematizare, construcţii, inclusiv cele de locuinţe, se declară indisponibile şi expropriabile, prin efectul prezentei legi, terenurile fără construcţii, proprietate a persoanelor fizice sau juridice, aflate în perimetrul construibil al municipiului Bucureşti, al celorlalte municipii sau al oraşelor.

Tot astfel se declară indisponibile şi expropriabile părţile din terenurile cu construcţii, în măsura în care depăşesc suprafeţele stabilite pe baza detaliilor de sistematizare aprobate.

Art. 2 — Terenurile prevăzute la art. 1 nu vor putea fi înstrăinate sau grevate cu sarcini reale, proprietarii păstrîndu-şi posesia şi folosinţa lor. Aceste terenuri se transmit prin moştenire.

Art. 3 — Proprietarul are dreptul să-şi construiască o locuinţă pentru el şi familia sa pe terenul indisponibil, cu respectarea prevederilor de sistematizare şi cu condiţia de a construi în termen de doi ani de la eliberarea autorizaţiei.

Pentru motive întemeiate, comitetul executiv al consiliului popular care a eliberat autorizaţia poate acorda prelungirea termenului cu cel mult un an.

Art. 4. — În cazul în care, datorită prevederilor de sistematizare, terenul nu poate fi folosit pentru construirea unei singure locuinţe, comitetul executiv al consiliului popular al municipiului, oraşului sau al sectorului municipiului Bucureşti va putea să ofere în schimb proprietarului un teren corespunzător pentru o astfel de construcţie.

Dialog cu un adolescent (V)

de Mioara Cremene

— Cînd spui cuvîntul curaj, m-a întrebat Dan, eşti sigură că îţi vin în minte nişte nume?

— Bineînţeles.

— Desigur, oameni care au luptat?

— Dacă te gîndeşti la eroi, nu neapărat. Cu toate că sînt exemplele care se pot da cel mai lesne.

— Şi totuşi nu sînt cele mai bune. Asemenea nume cunosc şi eu. Ilegaliştii, uteciştii, ostaşii. Nu mă îndoiesc de autenticitatea faptelor lor. Dar am să-ţi spun că pentru ei, într-un anume sens, era mai uşor. Situaţia se arăta gravă, limpede — şi cerea o alegere categorică.

— Poate ai dreptate.

— Pe urmă, nu ştiu dacă exemplul e cel mai util... Fiecare poate gîndi că în împrejurări mari ar acţiona la fel, doar că nu are prilejul acestor împrejurări mari, trăind o viaţă obişnuită.

— E adevărat.

— Prin urmare, cînd spun curaj, de cine-ţi aminteşti?

— În primul rînd să ne lămurim asupra cuvintului; el presupune totuşi, chiar şi în timp de pace, o luptă: cu tine însuţi, cu obiceiurile, cu prejudecăţile, cu inerţia. Dacă nu există un adversar de valoare şi serios, cuvîntul e folosit în mod greşit. Mai exact ar fi, îndrăzneală, teribilism, insolenţă sau frondă... echipe ambulante, o echipă care colinda frontul cu o foarte aproximativă reprezentare a soldatului Sweik... Atunci în unul din ultimele rînduri, am remarcat figura sa caracteristică...

Era curios, interesat şi permeabil la tot ceea ce în artă putea fi inovator. Din acest punct de vedere, era comunist. De altfel, prezenţa lui, într-o vreme încă tulbure, în care o mare parte din intelectualitate mai stătea în rezervă, era un act de curaj... În rest, în rîndul publicului, spectacolul oricît de slab, a stîrnit interes şi s-a ţinut de aceea în sala cea mare a cinematografului Patria (pe atunci Aro)... După o lungă perioadă de apăsare în orice şi deci şi în cultură, liberarea aducea speranţa unei arte noi. Şi Sava venise la primul apel, la prima posibilitate de cunoaştere...

— Explică-mi în ce consta curajul său?

— Bine'nţeles, el se manifesta în primul rînd în meserie. Dacă ai să răsfoieşti cronicile presei vremii, ai să afli cîtă silă a stîrnit montarea piesei „Macbeth" cu măşti. Fără îndoială, spectacolul nu era perfect, şi el era primul conştient de asta. Rupea însă violent cu montările profuite — şi Sava considera că i-o arată, tradiţia neînţelcasă în întreaga ei complexitate este adesea o scuză pentru inerţie şi proaste obiceiuri. Idolul său în teatru era un alt spărgător de scheme, regizorul francez Gaston Baty şi într-o frază preferată, scrisă: „trebuie să existe oriunde cineva, care să-şi asume riscul şi să greşească"... Vreau să spun ca Ion Sava nu era cituşi de puţin un clasic, nu căuta perfecţiunea, de aceea cei ce descriu astăzi spectacolul său „Macbeth", ca şi cum ar fi fost făcut numai din calităţi, greşesc... Acelaşi lucru se întîmplă cu el ca personalitate... Poate ai acut dreptate deunăzi cînd ai spus, că în unele amintiri pentru „uzul tineretului", personajele poziţionîndu-se devin ireale, se despersonalizează... Am vorbit despre asemănarea cu Cyrano de Bergerac. Ca şi vestitul poet şi spadasin, poza uneori, era grandilocvent... În schimb, asemenea unui artist al Renaşterii, avea un talent multilateral: dezenator, scriitor, om de teatru... Şi dacă nu a născocit toate posibilităţile de a ajunge în lună, îi plăcea în schimb să viseze la infinit de multe alte modalităţi de a reprezenta; a inventat, de aceea, pentru uzul său propriu, „teatrul cu un singur spectator"...

— A fost considerat un regizor de seamă?

— Se bucura de mult interes. Dar niciodată ceea ce a făcut nu era lipsit de posibilitatea unor obiecţii. Îmi amintesc spectacolele cu „Frumoasa din pădurea adormită", sau „Oraşul nostru": fiecare avea ceva foarte special. Pe atunci, începusem să fac cronică dramatică şi speram să ajung eu însumi regizor, de aceea, la ultima sa montare, i-am fost asistent.

E vorba de „Golden Boy", de Clifford Odets, care s-a jucat la Teatrul „C. I. Nottara" (pe atunci „Odeon"), cu Liviu Ciulei în rolul principal. Ion Sava era foarte bolnav... Ţin minte, una dintre repetiţii. Deodată mi-am dat seama că regizorul dispăruse! În sală domnea o linişte ciudată, dar pe scenă, fără să simtă nimic, actorii îşi urmau jocul. În sfîrşit, a reapărut de după fotolii: „Leşinasem", — a zis. Şi totul a continuat ca mai înainte... Era felul lui de a fi curajos, faţă de moarte!...

C U R A J

Deci, dacă sîntem de acord asupra înţelesului, atunci mă gîndesc la un om de artă: la regizorul Ion Sava. Este cel mai vechi exemplu pe care, din cunoaştere, îţi-l pot da. Un curajos în timp de pace... Un curajos al teatrului.

— Ion Sava... am auzit de numele acesta!

— Fără îndoială din presă. Odată pe an, comemorîndu-i moartea, amintesc de el dintre cei care l-au preţuit. Prilejul e însă al laudelor obligatorii-cuviincioase, şi nu e cel mai nimerit ca să descrii un chip atît de viu.

— Aţi fost prieteni?

— N-aş putea afirma. Era, fireşte, cu mult mai în vîrstă decît mine, sau cel puţin atunci— aşa mi se părea. Avea însă o puternică personalitate, de aceea desigur a fost atît de greu de uitat. Şi dacă aş vrea să caracterizez cu o singură trăsătură personalitatea lui, aşa cum am făcut-o pentru Labiş, atunci ca trebui să-ţi spun că ea era aceea a unui caracter tare, tipul său de curaj semăna cu al cascadorului căruia îi plac salturile în necunoscut şi figurile nemaiîncercate. Un asemenea tip, e stimulat de priviri, dar le şi solicită. Am fost unul din spectatorii curajului său...

— Cînd a trăit?

— A murit, acum aproximativ douăzeci de ani. Făcea parte dintr-o generaţie strălucită de regizori, morţi toţi inadmisibil de timpuriu pentru artă — ceea ce a creat o vreme un gol în teatru. Printre ei se numărau Ion Maican şi Victor Ion Popa, pe care, de asemenea, i-am cunoscut. Alături de aceştia, Ion Sava era un luptător.. L-am cunoscut strict în perioada care începe cu primele zile de după 23 August şi sfîrşeşte cu data morţii.

— Cum arăta?

— Pentru mine, fără să fi avut trăsături atît de accentuate, semăna nespus cu Cyrano de Bergerac; poate şi pentru că în Cyrano, aşa cum ni l-a lăsat Edmond Rostand, a fost descris primul cascador din literatură... Îmi aduc aminte, cum l-am văzut mai întîi. Era cîteva zile după armistiţiu, şi asistam la un prim spectacol „liber" al unei

La sfîrşit de săptămînă, cu tineretul la manifestări artistice, pe stadioane şi în drumeţie

Studenţii-artişti în mijlocul muncitorilor

Sîmbătă, la ora ieşirii din schimb, opt mii de muncitori de la Uzinele „Griviţa Roşie" au fost întîmpinaţi, în hala de montaj-vagoane a uzinei, de un grup de oaspeţi a căror vizită o aşteptaseră cu drag: Ansamblul folcloric studenţesc „Doina" al Casei de cultură a studenţilor din Bucureşti. Cei optzeci de membri ai ansamblului, studenţi ai institutelor bucureştene sau absolvenţi care, după anii de facultate, nu s-au putut despărţi de colegii lor, poartă cu ei povara dulce a gloriei, sub înfăţişarea unui lung şir de premii dobîndite la festivalurile studenţeşti naţionale, ca şi la cele internaţionale de la Lille şi Istanbul. Conducătorii ansamblului-prof. Dinu Vasile, maestrul emerit al artei Gheorghe Baciu, Ion Gubernicu, studentul Mihai Mihăescu —, soliştii Cornel Dorobanţu, Maria Stoica, Elena Marin, Ion Mihăescu, Constantin Gherghina şi ceilalţi studenţi-artişti consideră acest spectacol prezentat în faţa muncitorilor nu numai ca un cald omagiu adus făuritorilor bunurilor materiale, dar şi ca o acţiune pregătitoare pentru turneul pe care-l vor întreprinde în Franţa, în cursul lunii iulie.

O întîlnire similară, rod — ca şi cea dintîi — al iniţiativei Comitetului U.T.C. al Centrului universitar Bucureşti, a avut loc ieri în hala Uzinelor „23 August".

S. C.

Festivalul cîntecului gorjan

Din patru părţi ale Arcanilor au sunat trompetele vestind sosirea oaspeţilor. Şi arcănenii le-au ieşit în întîmpinare cinstindu-i după datină şi poftindu-i să petreacă împreună cu ei. Au venit flăcăi şi mindre coşinzene de pe Valea Jaleşului, aducînd cu ei portul, cîntecele, datinile şi obiceiurile pomenite din moşi-strămoşi, pe care le-au păstrat curate şi limpezi ca apele Jiului. Trei generaţii de vechi dansatori din Băleşti au scos din zestrea folclorică a comunei lor jocuri specifice nunţii gorjeneşti. Corul de la Leleşti, trecut în a doua jumătate de veac, şi-a trimis din nou peste plaiuri cîntecele sale pe care ţara le cunoaşte din atîtea competiţii culturale. Cîmpoierii bîlteni de la Runcu au dialogat cu mindrele băciţe din Stăneşti ce zic din fluiere tot atît de bine ca şi cele de la Polovraci. Chemarea arcănenilor se cheamă huhurezătură. Prin ea îşi invită flăcăii mindrele la cînt şi joc. La această mare petrecere cîmpenească huhurezătura arcănenilor a însemnat şi o chemare peste generaţii spre reînvierea unor tradiţii specifice acestei zone gorjeneşti. Aici la Arcani este concentrată toată frumuseţea şi autenticitatea folclorului din Valea Jaleşului. Aici s-au născut cîntece şi s-au ridicat rapsozi populari neîntrecuţi. Aici, în apropierea Hobiţei lui Brâncuşi şi în drumul său frecvent spre Tg. Jiu, la Arcani — sălaşul haiducilor de odinioară — se naşc cîntecele şi se scot la lumină bijuteriile spirituale ale acestui ţinut.

Cu prilejul primului festival cultural-artistic al tineretului din zona Valea Jaleşului, organizat de Comitetul judeţean Gorj al U.T.C., arcănenii au ţinut să reînvie acele snoave, glume, ghicitori etc. legate direct de ocupaţiile lor tradiţionale. Mîndria arcănenilor rămîne însă în dansurile străvechi: Hora ţărănească în două părţi, Sîrba şi Briul şi mai ales „Dura bătrînă" — „Cînd săltată şi cînd lină / Numărată în bătaie / Cum e pasul de la maie / Care calcă la dimii / Nopţi de nopţi şi zi de zi".

Tinerii artişti amatori ai căminelor culturale, prezenţi în această zi la Arcani, au depus legămîntul în faţa bătrînilor satului să păstreze aprinsă flacăra tradiţiei folclorice.

Jurămîntul lor a fost întărit prin primirea a două albumeţ-fetă ce vor porni prin toate comunele judeţului şi se vor întîlni la 1 septembrie la Lainici, cu prilejul sărbătoririi a 20 de ani de la inaugurarea liniei Bumbeşti-Livezeni.

Tîrziu, în jurul rugului aprins de torţă, festivalul cultural-artistic al tinerilor din judeţul Gorj s-a încheiat cu o horă ţărănească în care s-au prins toate vîrstele, încununînd astfel o tradiţie pe care Gorjul o menţine limpede şi curată, ca Jaleşul undele sale.

VASILE RĂVESCU

Pe cărările drumeţiei

Paşi tineri răsună pe fiecare cărare, paşi tineri în fiecare pisc de munte sau între holdele cîmpiei, paşi tineri pe nisipul armonizat cu marea sau la răcoarea verde a brazilor. Şi din fiecare pas, în locul fiecărei urme tinere răsare apoi o floare; ţara însăşi este o uriaşă grădină de flori izvorîte din miraculoasa împerechere cu pasul. A încerca să le numeri, înseamnă a te supune deliberat erorii. Pentru că nici o statistică nu ea putea reprezenta exact, la proporţiile reale, pasiunea tinerilor pentru drumeţie, roadele acestei pasiuni. Şi chiar de-ar fi posibil, cifra statistică ar avea valoarea unei existenţe foarte scurte în timp, deoarece chiar a doua zi ea ar suferi modificări, în amplitudine. De aceea, cele cîteva consemnări care urmează, nu au decît menirea exemplului, un succint decupaj din acţiunile turistice desfăşurate de organizaţiile U.T.C. sîmbătă şi duminică. Din Bucureşti, trenuri şi autocare au purtat mii de tineri spre împrejurimile Capitalei sau cabane mai îndepărtate, în excursii tematice sau de agrement, în vizită la monumente istorice, obiective economice sau privelişti naturale. Un grup de 40 de tineri de la Banca Naţională a R.S.R. au poposit la Muntele Roşu, în timp ce alţii de la C.I.L. Pipera şi Electronica au preferat Izvorul Mureşului şi Ceahlăul. Tinerii din sectorul 8 s-au întîlnit cu marea şi noile construcţii ale litoralului, iar cei de la „Griviţa roşie" şi Staţia C.F.R. Triaj au fost oaspeţii istoricelor meleaguri braşovene, rememorînd în Poiana, la Şura dacilor, momente din trecutul îndepărtat al neamului. Snagovul a fremătat de ceselia celor de la Tehnometal şi Laromet. Cartea de impresii a Muzeului Peleş a reţinut semnăturile tinerilor de la Întreprinderea Viscofil. 80 de fete şi băieţi din sectorul sănătate — spitalele nr. 9, Cantacuzino, Staţia de salvare — au escaladat Vîrful cu dor, într-o excursie de o zi şi jumătate. Tot în Bucegi au întreprins o excursie tematică tinerii de la Întreprinderea de piese radio şi semiconductori-Băneasa. Simbătă, Săgeata Prahovei — aşa numesc turiştii matinalul tren de la ora 6 şi cinci minute — a purtat spre răcoarea muntelui 40 de excursionişti deosebiţi. Cu rucsacuri voluminoase, parcă depăşind măsura vîrstei lor, cu ecusoane pe mînă, gălăgioşi şi veseli — grupul a concentrat repede atenţia persoanelor. Mai tîrziu am aflat cine erau — membri ai „Camping clubului turistic" care funcţionează în cadrul clubului elevilor din Capitală. Porneau cu corturile, pentru 7 zile, la munte. Tot cu corturile au mai pornit simbătă şi alţi excursionişti. Comitetul U.T.C. al Capitalei — îmi relata recent tovarăşul prim-secretar DUMITRU GHEORGHIŞAN — cunoscînd dorinţa tinerilor pentru camping, a achiziţionat 44 de corturi, de cîte 2 şi 4 locuri fiecare, pe care le-a pus la dispoziţia organizaţiilor U.T.C. O planificare riguroasă prevede rotirea acestor corturi pe organizaţii, pînă în luna octombrie. Există, de asemenea, premiza ca numărul corturilor să sporească.

V-am prezentat, astfel, cîteva exemple spicuite la întîmplare din planul vast al acţiunilor turistice de sîmbătă şi duminică petrecute în Capitală. Dar dacă bucureştenii au plecat „în provincie" nu-i mai puţin adevărat că, tot în aceste două zile, numeroşi tineri din diferite colţuri ale ţării au venit să viziteze Capitala. Florile paşilor lor au răsărit pe treptele muzeelor şi parcurilor, în jurul noilor cartiere de locuinţe. Au fost, însă, şi alte itinerarii. Două autocare ca constructori navali din Galaţi au luat drumul Ţării de Sus. Alţi 140 de gălăţeni au făcut o excursie de-a lungul litoralului românesc şi bulgăresc. Elevii şcolilor din Iveşti au poposit la Lacul Roşu, Tg. Neamţ, mănăstirea Agapia. În ultima perioadă de timp, cîţva tinerilor excursionişti gălăţeni s-a ridicat la 12 000. Excursii în împrejurimi au întreprins şi tinerii din judeţul Mureş; uzii spre Sovata, alţii spre Cluc sau Cluj, iar prietenii noştri mai cechi, cei pe care i-am numit (folosind titlul unei cărţi deosebite despre cutezanţa tinerească care, datorită scriitorului Constantin Chiriţă „Cireşarii din Corund", au mai acoperit, în a câsta zile, cîteva pagini de jurnal turistic.

Aşa cum spuneam, e dificil de redat exact, fie şi numai pentru două zile, cifra drumeţiilor organizate de tinerii tuturor judeţelor ţării. Cert este că, în fiecare judeţ, în mai toate organizaţiile U.T.C. din ţară, sfîrşitul de săptămînă înseamnă semnalul de pornire la drum, înseamnă ceasuri de bucurie pe cărările albastre ale patriei. Înseamnă noi flori, din ce în ce mai multe, răsărite în urma paşilor tineri.

I. ANDREIŢA

Nedeea de la Tăcăşele

Tăcăşelele, situat în comuna Vîrfuri, satul Avram Iancu, a devenit punctul de întîlnire pentru iubitorii cîntecului şi jocului din judeţul Arad. Duminică, în faţa unui numeros public sosit aici din satele răsfirate pe văile munţilor Apuseni, la tradiţionala nedea, s-au prezentat cele mai diverse formaţii artistice de amatori. Corul bărbătesc din Almaş, echipele de dansuri din Dieci şi Sîmbăteni, taraforile din Bîrsa, Hălmagiu, Chişineu-Criş, formaţiile clubului C.F.R. din Arad etc. au dat aici o nouă strălucire cîntecului şi jocului popular.

C. BEJAN

UN NOU EDIFICIU SPORTIV LA TIMIŞOARA

De cîteva zile la Timişoara au început lucrările de construcţie la sala sporturilor. Un prilej cît se poate de nimerit pentru tinerii din oraş de a-şi aduce prin munca voluntar-patriotică contribuţia la realizarea unui edificiu sportiv de unde în mod sigur, ca de pe o rampă de lansare, nume noi de tineri vor fi consemnate în şirul performerilor de valoare. Cîteva din datele şi dimensiunile viitoarei săli: capacitatea — 2 067 locuri — în condiţiile întrecerilor sportive şi 2 500 în cazul spectacolelor. Spaţiul de joc este de 40/25 metri la care se mai adaugă instalaţiile anexe menite să asigure desfăşurarea competiţiilor în condiţii optime. Şi, temelia acestei importante construcţii o aşează... tinerii. Zilnic sînt prezenţi aici în jur de 150—200 de tineri. În 5 zile, de cînd au început efectiv lucrările, cu ajutorul lor au fost dislocaţi 400 m.c de pămînt pentru fundaţii şi au fost turnaţi 350 m.c. de beton. La această amplă lucrare contribuţia tinerilor prin muncă voluntară va fi neîntreruptă pînă la 31 august.

I. DANCEA

Un veritabil festival al sportului şcolar

(Urmare din pag. I)

Sîmbătă dimineaţa — după rostirea unui angajament solemn care invita „la o luptă sportivă cinstită, în care cel mai bun să învingă" — s-au prezentat la startul întrecerilor de atletism, handbal, fotbal şi volei cei mai buni sportivi din şcolile profesionale şi tehnice din toată ţara: 1 200 de tineri finalişti. Pe pista Stadionului Tineretului am reîntîlnit doi vechi „rivali" din recentul Cros al tineretului: Ion Popa de la Grupul şcolar constructii-montaj-Bucureşti, cîştigător în cursa de 3 000 m, şi Nicolae Dumitru de la Metalul, învins de data aceasta. „Popa ca şi ceilalţi sportivi ai lotului nostru a rămas, de atunci (de la Crosul tineretului, n.n.) credincios atletismului" — ne relatează cei doi profesori de la Construcţii—Montaj, Alexandru Cristea şi Vasile Niculescu. Dar printre finalişti am întîlnit şi tineri laureaţi ai altui gen de întreceri. Voleibaliştii Constantin Drăguşin şi Gheorghe Ureche din echipa Grupului şcolar Energetic Cimpina sînt cîştigători ai locului I pe ţară al Concursului de meserii. Despre ei, profesorii au numai cuvinte de laudă: „Chiar după încheierea finalelor ei se vor prezenta la Porţile de Fier unde au cerut să fie repartizaţi acum, după absolvire. Alţii cum sînt Constantin Gheorghias — căpitanul echipei de volei şi Mircea Moldovan au întrerupt doar pentru cele cîteva zile ale finalelor munca de brigadieri pe Şantierul Naţional al autostrăzii Comarnic—Cîmpina". Mîndria fotbaliştilor de la Grupul şcolar Cooperaţie Rm. Vîlcea, conduşi de tînărul lor antrenor Nicolae Dinescu este, pe lîngă calificarea la finale, complexul sportiv pe care s-au antrenat „acasă" şi pe care l-au amenajat cu eforturi susţinute încă din primăvară, numai prin muncă patriotică, economisind 30 000 de lei. Vasile Pitrop, cîştigător la 100 metri plat este şef de echipă pe Şantierul tineretului de la Pantelimon: Eugen Dronca — Grupul şcolar U. V. Arad, campion la suliţă şi unul dintre cei mai merituoşi elevi ai şcolii; Elena Balint — Grupul şcolar M.I.A. — Galaţi, cea mai bună elevă a şcolii... Şi sînt toţi aceştia doar cîteva exemple dintre cei 1 200 de elevi, care îmbină atît de armonios învăţătura cu sportul, cu acţiunile tinereşti.

★

Primele zile de aprige întreceri au dus pe podium şi primii campioni ai ediţiei: atleţii. Cîteva dintre rezultate au reţinut în mod deosebit atenţia. Iată-le: **BĂIEŢI — triplu salt** — R. Gîrbea, Ploieşti — 13,68 metri; **800 m.** — Gheorghe Bonchiş, Braşov — 2.02.3 min; **FETE: 80 m. g. şi lungime** — Alexandra Burcea, Bucureşti — 12,6 sec şi respectiv 4,73 m.; **disc** — Miliana Micu, Dimboviţa — 39,36 m; **60 m.g.** Niculina Manea, Bucureşti — 9,7 sec.

Turneele de volei, handbal şi fotbal se află în plină desfăşurare pentru stabilirea configuraţiei seriilor. La volei, unde printre arbitri se află şi preşedintele Colegiul central de arbitri, Constantin Armăşescu, sînt înscrise 17 echipe în patru serii. Fotbaliştii, 18 echipe — 6×3 serii îşi dispută întîietatea la Complexul sportiv „23 August". În fine, handbaliştilor le facem o mărturisire: printre observatorii turneului se află şi profesorul Mihai Pintea, antrenorul lotului naţional de tineret care este în căutarea unor jucători talentaţi, de perspectivă. Pînă acum, trei dintre elevii participanţi la turneu i-au reţinut atenţia: Ştefan Lascăr, Gheorghe Iacob şi Ştefan Bucioacă, toţi de la Şcoala chimică Or. „Gh. Gheorghiu-Dej". Vor mai fi şi alţii?

VIOREL RABA

Start în cursa de 1500 m plat

Primire la preşedintele Consiliului de Miniştri, Ion Gheorghe Maurer

Preşedintele Consiliului de Miniştri, Ion Gheorghe Maurer, a primit luni după amiază pe ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Arabe Siriene, în Republica Socialistă România, Nabih Sabbagh, în legătură cu plecarea definitivă a acestuia.

La întrevedere, a fost de faţă Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe.

Cu prilejul aniversării lui Ion Ionescu de la Brad

În cadrul manifestărilor consacrate comemorării marelui om de ştiinţă, economist şi patriot Ion Ionescu de la Brad, cu prilejul împlinirii a 150 de ani de la naşterea sa, în aula Academiei a avut loc, luni dimineaţa, o sesiune festivă de comunicări, organizată de Academie, Ministerul Învăţămîntului şi Consiliul Superior al Agriculturii. Au participat academicieni şi alţi oameni de ştiinţă, profesori universitari şi cercetători de la institute de învăţămînt superior şi institute de cercetări din Bucureşti şi din alte oraşe ale ţării.

În cuvîntul de deschidere, acad. Miron Nicolescu, preşedintele Academiei, a evocat personalitatea reprezentativă a lui Ion Ionescu de la Brad — agronom, economist şi profesor de înaltă ţinută şi valoare ştiinţifică, culturală şi patriotică, fondatorul ştiinţelor agricole în România, membru de onoare al Academiei.

În cadrul sesiunii au fost prezentate comunicările: „Ion Ionescu de la Brad, agronom român de înalt prestigiu" (acad. Amilcar Vasiliu, acad. Eugen Rădulescu, prof dr. docent Nicolae Giosan şi prof. dr. docent David Davidescu); „Ion Ionescu de la Brad, primul economist agrar" (acad. Vasile Malinschi); „Ion Ionescu de la Brad, primul îndrumător ştiinţific al zootehniei româneşti" (prof. dr. docent. Nicolae Teodoreanu şi prof. dr. docent. Virgil Gligor); „Contribuţia lui Ion Ionescu de la Brad la întemeierea şi dezvoltarea silviculturii româneşti" (prof. dr. docent I. Popescu Zeletin); „Ion Ionescu de la Brad — patriot progresist român" (N. Adăniloaie, şef de sector la Institutul de istorie „N. Iorga" al Academiei).

Cuvîntul de încheiere a sesiunii a fost rostit de acad. Grigore Obrejanu, preşedintele secţiei de ştiinţe agricole şi silvice a Academiei.

Cu acelaşi prilej, la Academie a fost organizată o expoziţie retrospectivă.

★

CLUJ. — Luni după-amiază a avut loc la Facultatea de studii economice a Universităţii „Babeş Bolyai" din Cluj un simpozion închinat lui Ion Ionescu de la Brad. Au fost susţinute comunicări despre viaţa şi opera acestui cunoscut om de ştiinţă român.

Un simpozion asemănător a avut loc şi la Universitatea din Craiova.

(Agerpres)

INFORMAŢII

Preşedintele Marii Adunări Naţionale a Republicii Socialiste România, Ştefan Voitec, a primit luni după-amiază pe R. K. Khadilkar, vicepreşedinte al Camerei inferioare din Parlamentul indian, care face o vizită în ţara noastră la invitaţia Marii Adunări Naţionale.

★

În cursul vizitei pe care, la invitaţia C.C. al U.T.C., a făcut-o în ţara noastră delegaţia Tineretului Socialist din Norvegia, formată din Sigmund Gromo, vicepreşedinte, şi Harald Dahl, a fost primită de tovarăşul Ion Iliescu, prim secretar al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, ministru pentru problemele tineretului. A avut loc o informare reciprocă privind activitatea celor două organizaţii, precum şi un schimb de opinii cu privire la unele probleme politice actuale şi ale mişcării internaţionale de tineret şi studenţi.

Ieri, delegaţia Tineretului Socialist din Norvegia, încheindu-şi vizita în ţara noastră, a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre patrie.

★

În zilele de 24—27 iunie are loc la Bucureşti cea de a III-a Conferinţă profesională internaţională a lucrătorilor din comerţ. La lucrările acestei importante reuniuni sindicale participă delegaţii reprezentînd organizaţii sindicale, afiliate şi neafiliate la Uniunea Internaţională a Sindicatelor din Comerţ, din peste 40 de ţări din Europa, Africa, Asia şi America Latină.

★

La Moscova s-au încheiat lucrările unei consfătuiri în domeniul cercetărilor cosmice (grupa de lucru pentru fizică cosmică). La consfătuire au participat oameni de ştiinţă şi specialişti din Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, Mongolia, Polonia, România, Ungaria, Uniunea Sovietică.

★

La 24 iunie au început la Ministerul Comerţului Exterior lucrările celei de-a doua sesiuni a Comisiei guvernamentale mixte româno-israeliene.

Delegaţia română este condusă de Gheorghe Cioară, ministrul comerţului exterior, iar delegaţia israeliană este condusă de Zeev Sharef, ministrul comerţului şi industriei.

PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT

• În „Cupa Italiei" la fotbal, Internazionale Milano a învins cu 2—0 pe Bologna, iar Milano şi Torino au terminat la egalitate 1—1.

La Vigo s-au întîlnit în primul meci din cadrul semifinalelor „Cupei Spaniei" la fotbal formaţiile Celta de Vigo şi Real Madrid. Echipa Celta de Vigo, care acţionează în liga a II-a a campionatului a obţinut o surprinzătoare victorie cu scorul de 3—2.

• Ieri, pe traseul Braşov—Rişnov—Pîrîul Rece—Predeal, cu sosire la Poiana Braşov, de-a lungul a 150 km s-a disputat campionatul republican de ciclism fond. Victoria a revenit dinamovistului Emil Rusu cu timpul de 3h50'16". Pe locurile următoare s-au clasat Şt. Cernea (Steaua) la 1'23" şi C. Grigore (Dinamo) la 2'18".

• Celebrul alergător australian Ron Clarke a anunţat oficial că va evolua la 5 iulie în cadrul concursului internaţional de la Stockholm. El speră să corecteze recordul mondial în proba de 5 000 m., pe care-l deţine cu performanţa de 13' 16" 6/10. Clark va mai participa şi la alte concursuri care vor avea loc în Suedia.

SCRISORI DE PE ŞANTIERE

Bătălia pentru drapel

(Urmare din pag. I)

seara, în careu, le-a fost înmînat drapelul. Ceilalţi au aplaudat, dar fiecare în sinea lui şi-a jurat că mîine seară nu se va mai întîmpla la fel. Dar şi miercuri seara drapelul a revenit tot echipei nr. 4. Se pare că ştiau ce ştiau brigadierii de la 4 cînd s-au strîns la sfat, că îşi cunoşe forţele şi îşi calculaseră resursele. Trecînd joi pe la ei, i-am găsit însă trişti şi abătuţi. Drapelul nu se mai afla lîngă ei.

— Unde l-aţi pus? i-am întrebat.

— L-am pierdut, răspunde supărat unul din tineri.

— Cînd?

— El e de vină, spune şeful echipei, arătînd spre unul din brigadieri, care lucra singur mai la o parte. Nu a fost atent.

Au început toţi să redea fragmente din întîmplarea petrecută, care alternau cu mustrări la adresa vinovatului, încît cu greu am reuşit să notăm ceva. Lucrurile s-au petrecut cam aşa: dimineaţa drapelul a fost dat spre păstrare unui brigadier. La prînz, cînd ceilalţi au plecat să se spele, cei care aveau în pază drapelul a plecat şi el... uitîndu-l suspendat în stîncă. S-a întîmplat, chiar în acel moment, să treacă pe acolo unul din conducătorii brigăzii. A luat frumuşel drapelul. Cînd s-au întors brigadierii, au dat sfoară în ţară, au căutat peste tot, l-au certat amarnic pe cel neatent, dar mai mult nu au avut ce face. Drapelul nu l-au mai văzut decît seara la careu, cînd a fost înmînat, ...echipei nr. 5, care acumulase cu 5 puncte mai mulţi decît ei. Fuseseră penalizaţi pentru neatenţie în păstrarea drapelului. Întrecerea a devenit şi mai aprigă. Echipa nr. 5 este decisă să-l păstreze mai departe. Echipa nr. 1, ale cărei realizări sînt apropiate de cele ale fruntaşilor, emite şi ea pretenţii serioase. A apărut şi un nou pretendent: echipa nr. 3, care nutreşte şi ea unele speranţe de cînd a fost întărită cu cîţiva brigadieri socotiţi dintre cei mai harnici. Cît despre echipa nr. 4, ce să mai spunem? Toţi membrii ei lucrează tăcuţi şi îndîrjiţi. Şi-au dat seama că nu numai colegul lor trebuie învinuit de neatenţie, ci şi el. Se hotărăse însă să nu precupeţească nici un efort pentru a primi din nou drapelul. Cel mai aprig în muncă este Valer Merian, care, paradoxal, este cel mai mic de statură dintre toţi. Colegii lui spun că aşa îl ştiu din totdeauna: neliniştit ca argintul viu. Mereu se ia la hartă cu Iosif Soimoşi, cel mai voinic dintre ei. Vrea să-i demonstreze că şi el poate lucra la fel de mult, deşi nu are puterea acestuia:

— Îţi aminteşti ce spunea brigadierul Eftimiu Vrej, la întîlnirea noastră de la Hunedoara? A, tu ai lipsit. Ei bine, să-ţi spun eu: şi atunci erau mulţi mărunţi de statură pe şantier, printre ei se număra şi brigadierul nostru. Erau trataţi cu o oarecare neîncredere, erau puşi la munci mai uşoare, mai neînsemnate. Uneori erau trimişi după apă. Lor nu le-a convenit această postură însă. Şi atunci au cerut conducerii şantierului să formeze din ei o brigadă. Cererea le-a fost satisfăcută. După o lună „brigada piticilor", cum a fost ea denumită, a devenit fruntaşă pe sector. Aşa că la aminte.

Dar de fapt, s-a gîndit mai puţin la „rivalul" său din echipă cît la cei din celelalte echipe.

„LITORALUL" DE PE RÎUL DOAMNEI

(Urmare din pag. I)

sipul, transformînd terenul sălbatic în plaja elegantă şi primitoare care se vede astăzi.

— Nu mai este nevoie să mergem pînă la Mamaia, îmi declară o tînără cu ochi verzi şi umbreluţă de soare — Mariana Constantinescu de la Întreprinderea textilă-Piteşti. De-acum avem şi noi „litoralul" nostru!...

Cuvintele acestei afirmaţii sublimează mîndria îndreptăţită a tuturor [illegible] de pe plajă, care zi de [illegible] aici după orele de program, muncind cu dăruire şi entuziasm, izbutind în mai puţin de trei săptămîni să adauge la zestrea oraşului lor această plajă — loc minunat pentru petrecerea timpului liber în anotimpul călduros.

— Plaja de pe rîul Doamnei este doar unul dintre multele obiective ale muncii patriotice pe care şi le-au propus şi spre care s-au îndreptat zilnic cu tot elanul şi energia caracteristică vîrstei tinerii din oraşul nostru, — *spune* ILIE ION, *secretarul Comitetului municipal Piteşti al U.T.C.* Pînă în prezent tinerii au efectuat un număr de peste 20 000 de ore de muncă patriotică, răspunzînd cu mult entuziasm şi promptitudine chemării care le-a fost adresată şi aducînd în felul acesta un aport important la dezvoltarea, gospodărirea şi înfrumuseţarea oraşului.

Astfel, tinerii din Piteşti au efectuat împăduriri pe o suprafaţă de 4,5 hectare în zăvoiul Argeşului, la Cobaşi şi la pantierul Viroş. Au amenajat în frumosul cadru natural al parcului Trioale un complex cultural-sportiv, alcătuit dintr-un teren de fotbal, un teren de volei, o estradă pentru programele artistice susţinute de diverse formaţii şi un ring de dans. Pentru a se ajunge aici cu mai multă uşurinţă, tinerii au croit noi poteci, au instalat indicatoare şi au înălţat trepte acolo unde diferenţele de nivel o cereau. Brigăzi de utecişti au dat o substanţială mînă de ajutor la lucrările de canalizare a oraşului, precum şi la amenajarea şi nivelarea unor terenuri din cartierul Craiovei. Şi acestea sînt numai cîteva exemple ale prezenţei tineretului pe şantierele muncii voluntar-patriotice. O prezenţă care a devenit de mult, pentru toţi locuitorii oraşului, un fapt obişnuit.

Zi de zi

(Urmare din pag. I)

fermă cînd afli că în Pantelimon (şi nu numai aici, ci şi în Cringaşi, în Balta Albă, Cocioc) se lucrează în acelaşi ritm intens în toate zilele săptămînii. Aproape la tot pasul şi mai ales în locurile unde bucureşteanul ajunge de obicei duminica, urmele unei prezenţe neîntrerupte se fac simţite din ce în ce mai mult. Tinerii au luat în răspunderea lor directă locurile de agrement ale oraşului, care le vor fi tot lor destinate. Şi fiecare zi a săptămînii a devenit acum zi de lucru, întîmpinînd şi anunţînd cu efortul el acea zi de odihnă în care bucureşteanul caută apa şi soarele.

Malurile viitorului lac din Pantelimon sînt deocamdată la suprafaţă, împărţite în 40 de zone de lucru care au fost repartizate tinerilor din sectoarele 2, 3 şi 6 ale Capitalei. Aceştia au solicitat ca organizarea lucrărilor să şi-o facă ei însişi, în funcţie de programul fiecărei întreprinderi, de schimburile secţiilor sau atelierelor. Li s-a stabilit numai locul, volumul de muncă şi termenul. „Îl vom respecta" — s-au angajat ei şi felul cum participă la lucrări este cea mai bună dovadă că cele 800 000 de ore muncă patriotică, ce trebuie realizate pînă la jumătatea lui octombrie vor fi, atunci, nu numai o cifră, ci şi o realitate. De luni pînă duminică, 1 800—2 000 de tineri se perindă în fiecare zi, cu o exactitate demnă de invidiat prin locurile acestea. Şi în fiecare zi lucrările sînt duse mai departe din punctul în care au fost lăsate în ziua precedentă.

Iar acesta nu este decît începutul. În final, proiectul se anunţă de o amploare care impresionează numai prin simpla comunicare impersonală: pînă în anul 1975, între Buciumeni şi Cernica se vor naşte 12 lacuri, legate ca mărgelele de culoarea seninului în salbă. De-a lungul rîului Colentina, care va fi şi izvorul principal de alimentare, aceste lacuri vor însemna tot atîtea oaze de linişte şi de recreere, pe care le numim de obicei, printr-o expresie neutră, „locuri de agrement". Ele vor putea fi socotite, pe drept cuvînt, opera tineretului bucureştean care va adăuga cu mîinile sale noi frumuseţi la cele existente deja prin dărnicia naturii.

„Rezultatele ne vor confirma hotărîrea"

— afirmă tinerii arădeni aflaţi pe şantierul de muncă voluntar - patriotică de la Cabana Căsoaia

Elevii Grupului şcolar al Uzinei de vagoane din municipiul Arad au organizat o tabără de muncă patriotică în silvicultură, la întreţinerea plantaţiilor tinere. Locul taberei — Căsoaia. Cînd s-a aflat apelul comitetului U.T.C. al şcolii, mulţi tineri dornici să participe s-au prezentat. Listele pentru cele trei serii au fost completate cu repeziciune. Cei 90 de tineri înscrişi pe liste au afirmat, într-un singur glas dorinţa tuturor: aceea ca pe lîngă titlul de constructori de vagoane, pe care îl vor căpăta în curînd, să-l primească şi pe cel de brigadier. Iar angajamentul lor a sunat scurt şi convingător: „Rezultatele pe care le vom obţine vor dovedi hotărîrea noastră".

Momentul mult aşteptat a sosit. În ziua de 20 iunie, cei 30 de tineri din anii I şi II, înscrişi în prima serie de muncă, au plecat spre Căsoaia. Pe feţele lor se puteau citi sentimentele care le inundau, în clipele acelea, sufletul. După un an de muncă în şcoală, la orele teoretice şi practice, vor sta două săptămîni într-unul din cele mai pitoreşti locuri din judeţ, unde dimineaţa vor ajuta prin munca lor la refacerea patrimoniului forestier, iar după-amiaza şi seara vor organiza excursii, activităţi culturale, sportive. Stau de vorbă cu cîţiva dintre ei. Cu *Farcaş Crăciun*, din clasa a II-a C, de loc chiar de prin părţile Căsoaiei, cu *Traian Virtaci*, din clasa a II-a N, care mărturiseşte că a mai lucrat la pădure şi de aceea s-a hotărît acum, cu *Gheorghe Sabău*, din clasa a II-a C care spune simplu dar tot atît de hotărît: „Eu îmi voi da toată silinţa". Şi, într-adevăr, acesta este răspunsul care li se potriveşte tuturor şi care conturează de pe acum rezultatele. Peste cîţiva ani, cînd pomii vor fi mari, ei îşi vor aduce aminte cu plăcere de clipele pe care le trăiesc intens acum şi amintirile lor vor fi tot atît de vii şi calde ca şi cele ale brigadierilor de la Bumbeşti-Livezeni sau Salva-Vişeu. Sînt amintiri pe care şi le întîpăresc de pe acum, în felul cum îşi fixează un copac sau un loc, pe unde vor să treacă din nou, mai tîrziu, sau în chemările la întrecere pe care şi le-au adresat nu numai unul altuia, ci şi celor din seriile următoare. „Să vă vedem şi pe voi" — le spun parcă privirile. Şi îi vor vedea cu siguranţă, şi pe ei tot după rezultatele pe care le vor obţine. Indiferent de acestea însă, succesul le va aparţine în egală măsură tuturor.

Ing. LUDOVIC BARABAŞ

şeful secţiei organizatorice a Comitetului judeţean Arad al U.T.C.

de peste hotare

Franța: Rezultatele primului tur de scrutin

Ministerul Afacerilor Interne al Franței a dat publicității luni un comunicat oficial în legătură cu rezultatele primului tur de scrutin al alegerilor legislative care au avut loc duminică. Potrivit comunicatului au fost declarați aleși 154 de candidați în metropolă, care au obținut majoritatea absolută de voturi. Pentru cei 316 deputați care vor fi desemnați la cel de-al doilea tur de scrutin la 30 iunie — de alegătorii din Franța metropolitană — va fi suficientă majoritatea relativă de voturi.

După primul tur de scrutin rezultatele oficiale sînt următoarele: din cei 28 171 635 de alegători înscriși pe listele electorale, s-au prezentat la urne 22 539 743, adică 80,01 la sută. Procentul de participare este aproape egal cu cel înregistrat la alegerile din martie 1967, care a fost de 80,89 la sută. Peste 5 milioane de alegători s-au abținut de la vot, iar aproximativ 400 000 de voturi au fost declarate nule.

În favoarea Partidului de guvernămînt „Uniunea pentru apărarea Republicii", au votat 9 663 605 de alegători (43,65 la sută), pentru Partidul Comunist Francez — 4 435 357 (20,03 la sută), pentru Federația Stîngii Democrate și Socialiste — 3 654 003 (16,50 la sută), iar pentru centriști — 2 290 165 (10,34 la sută).

Printre deputații aleși la primul tur de scrutin se află primul ministru Georges Pompidou, secretarul general al P.C.F., Waldeck Rochet, ministrul afacerilor externe, Michele Debre. Alți membri ai guvernului francez, precum și François Mitterrand, liderul Federației Stîngii Democrate și Socialiste, Guy Mollet, secretar general al Partidului Socialist, Pierre Mendes France, liderul P.S.U., Jean Lecanuet, liderul partidului centrist, se află în balotaj, așteptînd rezultatul celui de al doilea tur de scrutin.

Într-o declarație dată publicității luni dimineața, comentînd rezultatul primului tur de scrutin al alegerilor parlamentare, Waldeck Rochet, secretar general al P.C.F., a spus: „În ciuda unei campanii anticomuniste de o violență fără precedent, Partidul Comunist Francez rămîne, prin numărul voturilor obținute, primul partid de stînga al țării și principala forță de opoziție. Milioane de francezi văd în acest partid un apărător înflăcărat al intereselor oamenilor muncii, libertăților democratice, păcii și intereselor naționale". El a arătat că la succesele partidului guvernamental, în primul tur de scrutin au contribuit acțiunile violente ale grupărilor de extremă stîngă și activitatea de dezbinare dusă de Partidul Socialist Unificat.

Waldeck Rochet a adresat un apel la unitate tuturor forțelor democratice, cerînd alegătorilor ca duminica viitoare — la al doilea tur de scrutin — să voteze pentru acei candidați de stînga care în primul tur de scrutin s-au situat pe poziția cea mai bună.

Declarațiile lui Xuan Thuy

Reprezentantul R. D. Vietnam la convorbirile preliminare de la Paris, Xuan Thuy, a declarat luni la Paris, cu prilejul unui dejun oferit de presa anglo-americană că poporul vietnamez, atît în nord cît și în sud, „dorește să aibă relații de pace și prietenie cu toate popoarele lumii, inclusiv cu popoarele american și britanic".

Xuan Thuy a adăugat, totodată, că politica agresivă și războinică a unor cercuri americane care au intervenit în Vietnam, „a obligat poporul vietnamez să lupte împotriva agresiunii Statelor Unite, pentru apărarea nordului, eliberarea sudului și deschiderea căilor spre reunificarea pașnică a patriei".

Reprezentantul R. D. Vietnam a declarat că, datorită poziției Statelor Unite ale Americii, convorbirile de la Paris, care durează de peste o lună, „nu au ajuns la nici un rezultat". El a făcut apel la opinia publică mondială pentru a condamna „intensificarea crimelor de război și a agresiunii cercurilor conducătoare americane".

JAPONIA. Pe străzile Tokio-ului se string semnături împotriva războiului dus de S.U.A. în Vietnam

Convorbirile în problema cipriotă

Luni au avut loc la Nicosia convorbiri între liderii minorităților greacă și turcă din Cipru, în vederea găsirii unei formule de rezolvare a problemei Ciprului. La aceste convorbiri, care au avut loc la un hotel din apropierea liniei de demarcație care împarte Nicosia în sectoarele grec și turc, delegația greco-cipriotă a fost condusă de Glafkos Clerides, iar delegația turco-cipriotă de Rauf Denktash. A participat, de asemenea, reprezentantul special al O.N.U., Osorio-Tafall, care a organizat convorbirile. Conducătorii celor două delegații au refuzat să facă precizări asupra desfășurării acestei prime runde de convorbiri, limitîndu-se să anunțe că se vor întîlni din nou joi la reședința lui Denktash din sectorul turc, apoi luni, la reședința lui Clerides, din sectorul grec. S-a anunțat că aceste întîlniri vor avea loc de două ori pe săptămînă alternativ la reședințele celor doi liderii.

Vizita tovarășului Alexandru Bîrlădeanu în Statele Unite

Continuîndu-și călătoria în Statele Unite, Alexandru Bîrlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele Consiliului Național al cercetării științifice, însoțit de un grup de oameni de știință români și de ambasadorul României la Washington, Corneliu Bogdan, a vizitat la 22 iunie Centrul spațial de la Cape Kennedy, aparținînd Administrației naționale pentru aeronautică și cercetarea spațiului cosmic. La sosirea la Cape Kennedy, oaspeții români au fost întîmpinați de dr. Kurt H. Debus, directorul Centrului spațial, și de alți specialiști.

În sala principală a centrului, dr. Rocca Petrone, directorul operațiilor de lansare, a explicat oaspeților programul Statelor Unite privind dezvoltarea construcției de rachete utilizate în lansarea sateliților pentru cercetări în scopuri pașnice, precum și programul Apollo, care prevede trimiterea unei nave cu echipaj uman în Lună. Au fost vizitate unele instalații folosite de Administrația națională pentru aeronautică și cercetarea spațiului cosmic în operațiile de lansare a sateliților.

În seara aceleiași zile, delegația română a sosit în orașul Orlando, principal centru al Floridei de mijloc.

În cursul zilei de 23 iunie, oaspeții români au vizitat obiectivele de interes cultural și turistic din Orlando și din împrejurimi. Duminică după-amiază, delegația a sosit, pe calea aerului, la New York.

Delegația sindicală română în Italia

Luni dimineața, delegația Uniunii Generale a Sindicatelor din Republica Socialistă România, condusă de tovarășul Gheorghe Apostol, a continuat convorbirile cu membrii secretariatului Confederației Generale a Muncii din Italia. În cadrul întîlnirii, tovarășul Gheorghe Apostol a vorbit despre preocupările actuale ale sindicatelor din România și sarcinile lor în înfăptuirea măsurilor în curs de aplicare în țara noastră privind ridicarea pe o treaptă superioară a întregii activități economice și social-culturale.

Exprimînd satisfacția delegației U.G.S.R. față de primirea prietenească, călduroasă de care s-a bucurat în timpul șederii sale în Italia din partea activiștilor C.G.I.L. și a oamenilor muncii din Taranto, Torino, Florența și Roma, tovarășul Gheorghe Apostol a accentuat importanța dezvoltării și pe viitor a relațiilor de cooperare între cele două centrale sindicale naționale în interesul oamenilor muncii din Italia și România, al unității de acțiune a mișcării sindicale internaționale, a cauzei păcii și progresului social.

După-amiază, tovarășul Gheorghe Apostol și Agostino Novella, secretar general al C.G.I.L., au semnat comunicatul comun privind vizita delegației U.G.S.R. în Italia.

Azi, alegeri în Canada

Dacă în urmă cu o lună de zile, cînd popularitatea primului ministru canadian, Pierre Elliot Trudeau, atinsese punctul culminant, soarta alegerilor parlamentare de astăzi părea pecetluită — net în favoarea liberalilor — în prezent, în chiar ziua alegerilor, este mult mai greu de formulat vreun pronostic. Pentru că, între timp, s-au produs oarecari mutații de popularitate, cauzate de atitudinile pe care le-au adoptat combatanții, după cum se va vedea mai jos.

În bătălia electorală încheiată cu scrutinul de astăzi s-au înfruntat mai multe formațiuni politice. În lupta pentru putere, însă, contează doar cele două mari partide tradiționale: Liberal, **al cărui lider este premierul Trudeau, și** Conservator, **avîndu-l în fruntea sa pe Robert Stanfield. Liberalii guvernează de mai multă vreme ca minoritari (deținînd doar 128 de locuri în Camera Comunelor, din totalul de 265), iar alegerile de astăzi, organizate anticipat, au în intenția primului ministru menirea de a aduce partidului său mult rîvnita majoritate. Dar, în intenția lui Stanfield, acest scrutin are menirea de a readuce pe conservatori la cîrmă. Pe aceste suporturi au avut loc și înfruntările din timpul campaniei electorale.**

Văzînd platformele susținute de cei doi lideri — platforme reafirmate cu prilejul unei recente dezbateri radiotelevizate — observatorii de la Ottawa au găsit că punctele de vedere sînt aproape identice în probleme ca: N.A.T.O. (reevaluarea atitudinii Canadei față de acest organism), diferențele de dezvoltare economică între diferite regiuni ale țării (să se favorizeze dezvoltarea celor sărace), societățile străine (un control riguros din partea Canadei). Mult apropiate sînt părerile cu privire la politica fiscală, monetară și economică. Însă pozițiile lor diferă într-o problemă pe care LE MONDE o consideră „capitală": locul Quebec-ului în Confederație și dreptul acestei provincii de a participa la diferite conferințe internaționale.

Se știe că dorința de totdeauna a quebec-ienilor a fost aceea de a avea în cadrul Conferinței un statut aparte, dată fiind apartenența lor la cultura și limba franceză. În ultima vreme, prin purtătorul lor de cuvînt — primul ministru al provinciei, Daniel Johnson — au solicitat insistent drepturi speciale, iar bătrînul Lester Pearson convenise să le acorde. Trudeau însă, deși canadian francez, se opune oricărui statut special pentru Quebec, prezentîndu-se drept partizan hotărît al unui guvern central puternic. Fermitatea cu care s-a opus cererilor quebec-iene i-a adus primului ministru o popularitate imensă în Canada engleză, nu însă și în cea franceză unde în ultimele săptămîni acțiunile i-au scăzut simțitor. Chiar și membri marcanți ai Partidului Liberal au murmurat mai în surdină că Trudeau a cam făcut exces de zel federatist, fapt care ar putea să-l coste multe voturi ale francofonilor săi. Aceștia au regretat mult că unul de-al lor „nu-i înțelege" și... și-au îndreptat privirile spre Stanfield.

Liderul conservator a prins mișcarea și a procedat în consecință. Pronunțîndu-se și el pentru un guvern central puternic, Stanfield n-a respins unele aranjamente speciale cu provinciile, și în primul rînd cu Quebec-ul. El a admis chiar posibilitatea unui statut special pentru această provincie, dar a adăugat că pentru aceasta trebuie să se aștepte viitoarele conferințe constituționale. Pînă atunci, însă, șeful opoziției a fost de acord ca Quebec-ul, în limitele competenței sale, să participe la conferințe internaționale.

Este vorba, după cum se vede, de o atitudine prudentă, însă mult mai plăcută suflării francofone decît cea a primului ministru. Cu toate acestea, Gallup-ul n-a înregistrat o creștere a procentajului (de opinie) favorabil conservatorilor, găsind, acum cîteva zile, 46 la sută pentru liberali și doar 35 pentru conservatori. Dar, sondajul e sondaj, votul este vot. Ca și pînă acum, observatorii acordă, totuși, prima șansă liberalilor dar continuă să nu excludă nici posibilitatea unei surprize. Acum, însă, clarificarea e o chestiune de ore.

ION D. GOIA

„Candoare"

Adresîndu-se ziariștilor la o conferință de presă la Washington, ministrul de externe portughez Alberto Franco Nogueira declara, spre stupefacția unora și amuzamentul altora: „În ce ne privește, colonialismul este mort... Pot să vă spun că în vocabularul nostru politic nu este loc pentru cuvîntul colonialism. Noi, pur și simplu ignorăm semnificația acestui cuvînt".

Cîteva zile mai tîrziu, această declarație-anecdotă a fost difuzată la O.N.U., tipărită pe hîrtie de lux și oferită tuturor delegațiilor prezenți acolo, ca o mostră de supremă înțelepciune politică.

Întîmplarea a făcut ca exact în momentul respectiv, adică la 14 iunie, Comitetul celor 24 (Comitetul special al ONU pentru decolonizare) să aibă pe agendă un memoriu detaliat al unui grup de țări africane despre situația din Mozambic și Angola, adică acolo unde politica portugheză se traduce prin termenul atît de oportun uitat de Franco Nogueira. Memoriul e bazat pe depozițiunile unui număr de aproape 50 de reprezentanți ai populației din teritoriile respective. Vom cita doar un singur pasaj din acest document: „Angola este unul din ultimele locuri — dacă nu singurul — din lume unde se practică în mod oficial și legalizat munca forțată. Regulamentul administrativ al reglementărilor rurale prevede obligativitatea pentru șefii de triburi de a asigura recrutarea unui număr fix anual de brațe de muncă pentru ferme cu contract special. Recrutarea aceasta forțată nu poate fi considerată în nici un caz altfel decît sclavie camuflată. În 80 de cazuri dintr-o sută muncitorul angajat cu contractul special nu poate obține salariul minim prevăzut de legislația generală ci lucrează pentru o remunerație la arbitrariul proprietarului funciar. În Angola muncitorul e pur și simplu arendat... Asistăm la o veritabilă decimare a populației din cauza atît a muncii epuizante cît și a mortalității care e una din cele mai ridicate de pe întreg continentul african ca urmare a pauperității și subnutriției cronice".

Toate acestea amintesc foarte bine de acel cuvînt care „nu-și găsește loc" în vocabularul politic al d-lui Nogueira. Îl putem înțelege pe ministrul de externe portughez: în zilele noastre colonialismul trebuie să se ascundă ca o plagă odioasă. Dar onorabilul ministru nu păcătuiește oare, prin candoare excesivă atunci cînd susține că nu cunoaște exact sensul cuvîntului colonialism?

E. R.

Măsuri împotriva participanților la „marșul săracilor"

Reverendul Ralph Abernathy a fost arestat

Autoritățile federale și municipale din Washington au recurs la o încercare de forță împotriva participanților la „marșul săracilor". În cursul dimineții de luni, liderilor acestei mari acțiuni protestatare li s-au înmînat un ultimatum, cerîndu-li-se să părăsească „orașul renașterii", — cum a fost denumită tabăra instalată de participanții la acest marș, care urmărește să determine Congresul și guvernul american să ia măsurile necesare ameliorării condițiilor lor de viață și de trai. Pretextul acestui ultimatum l-a constituit expirarea duminică seara a mandatului prin care se autoriza șederea în capitală a participanților la marș. Imediat după ultimatum, peste 600 de polițiști au încercuit „orașul renașterii", făcînd practic prizonieri cele 600 de persoane.

În interiorul taberei sărac-ilor a avut loc un miting la care liderii participanților la marș au hotărît să organizeze un marș în fața clădirii Congresului. Punînd în aplicare această hotărîre, liderul participanților la „marșul săracilor", reverendul Ralph Abernathy, s-a îndreptat, în fruntea unei coloane, spre clădirea Congresului dar poliția a împrăștiat coloana demonstranților arestîndu-l pe Abernathy și pe principalii săi colaboratori. Între timp, „forțele de șoc" ale poliției au ocupat „orașul renașterii" evacuînd cu forța pe cei care mai rămăseseră înăuntru. Au fost arestate aproximativ 100 de persoane. În felul acesta „orașul renașterii", și-a încheiat existența.

AUSTRIA. Podul Nöslach de pe autostrada Innsbruck—Brenner

Întrunirea grupului de lucru pentru pregătirea consfătuirii partidelor comuniste și muncitorești

După cum transmite agenția M.T.I., grupul de lucru pentru pregătirea documentelor consfătuirii internaționale a partidelor comuniste și muncitorești s-a întrunit la Budapesta între 18 și 21 iunie.

La întrunire au participat reprezentanți ai 38 de partide comuniste și muncitorești. Partidul Comunist Român a fost reprezentat de un observator.

La întîlnirea grupului de lucru se arată în comunicatul transmis de agenția M.T.I., a avut loc un schimb multilateral de păreri cu privire la însemnătatea și conținutul principalului document al consfătuirii, al cărui titlu este: „Sarcinile luptei antiimperialiste în actuala perioadă și unitatea în acțiune a partidelor comuniste și muncitorești și a tuturor forțelor antiimperialiste".

Participanții la întrunire au căzut de acord asupra altor subiecte ale activității grupului de lucru.

Lucrările Adunării Naționale a R. S. Cehoslovace

La Hradul din Praga s-a deschis luni cea de-a 24-a sesiune a Adunării Naționale a R. S. Cehoslovace. La sesiune participă O. Cernik, președintele guvernului R. S. Cehoslovace, membri ai guvernului, deputați ziariști, invitați. Pe ordinea de zi, care a fost adusă la cunoștință de J. Smrkovsky, președintele Adunării Naționale, figurează discutarea unor legi importante privind pregătirea organizării federative a R. S. Cehoslovace, reabilitarea judiciară, modificarea legii presei, unele norme legale cu caracter social.

La primul punct de pe ordinea de zi, raportul a fost prezentat de V. Knapp, președintele Comisiei constituționale și juridice. După dezbaterile pe marginea raportului său, deputații au aprobat legea propusă de comisia pentru pregătirea organizării federative a Cehoslovaciei.

J. Smrkovsky, președintele Adunării Naționale, a vorbit despre vizita făcută în Uniunea Sovietică de delegația parlamentară cehoslovacă.

★

După cum anunță agenția C.T.K., la Praga a fost constituită Uniunea ziariștilor cehi. Cei 256 de delegați ai Congresului constitutiv, reprezentînd peste 3 000 de ziariști, au ales comitetul Uniunii compus din 63 de persoane. Totodată, delegații slovaci au ales Comitetul Uniunii ziariștilor slovaci compus din 40 de persoane. A fost, de asemenea, aprobat noul statut al Uniunii ziariștilor cehoslovaci. În rezoluția politică a Congresului, ziariștii și-au exprimat solidaritatea deplină cu programul de acțiune al P.C. din Cehoslovacia.

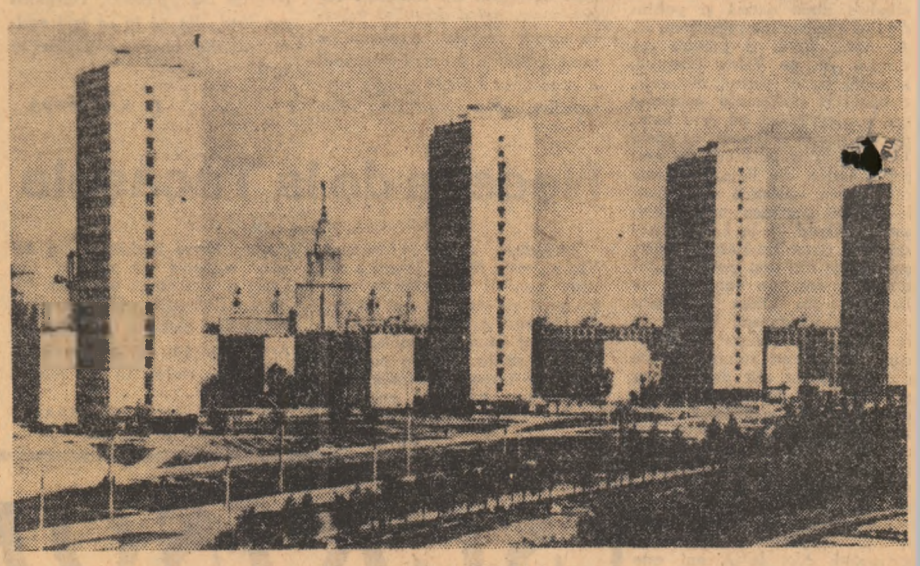

U.R.S.S. Imagine din Moscova

pe scurt

CU OCAZIA plecării definitive din Finlanda, la 24 iunie, ambasadorul Republicii Socialiste România la Helsinki, N. I. Vancea, a oferit un cocteil în saloanele ambasadei.

LUNI DIMINEAȚĂ s-a deschis la Reykjavik, capitala Islandei, sesiunea Consiliului ministerial al N.A.T.O., la care iau parte 11 din cei 15 miniștri de externe ai țărilor membre ale blocului nord-atlantic.

Cu prilejul deschiderii sesiunii N.A.T.O., în capitala Islandei au avut loc manifestații de protest împotriva N.A.T.O. și a existenței bazelor americane pe teritoriul Islandei.

ÎNTÎLNIREA de fotbal disputată duminică seara pe stadionul River Plata din Buenos Aires, dintre echipa locală și „Boca Junior", la care au asistat peste 80 000 de persoane, s-a terminat cu un bilanț tragic: 80 de morți și 130 de răniți. După cum informează agențiile de presă, această catastrofă, fără precedent în istoria fotbalului argentinian, se datorește faptului că imediat ce partida a luat sfîrșit s-a răspîndit zvonul că o tribună s-a prăbușit. Mulțimea, cuprinsă de panică, s-a îndreptat spre porțile de evacuare ale stadionului. Una din porțile turnante a fost blocată. Încercînd să se îndrepte spre alte ieșiri în rîndul mulțimii s-a creat o busculadă, iar primii spectatori care se aflau în fața porților turnante au fost zdrobiți.

Autoritățile argentiniene au deschis o anchetă pentru a identifica responsabilii acestei tragedii.

LA centrul de cercetări spațiale din Houston a început duminică o nouă fază a antrenamentului cosmonauților americani. Este vorba despre echipa compusă din Vance Brand, Joseph Kerwin și Joe Engle, care s-au aflat deja timp de o săptămînă într-o cameră termală cu vid. Duminică ei au început „reintrarea în atmosferă" cu o durată de 48 de ore.

Potrivit programului, cabina cu vid este o versiune a cabinei „Apollo-101" care va efectua călătoria spre Lună cu echipaj uman.

În cursul șederii lor în cabină, astronauții au fost aprovizionați cu oxigenul, hrana și apa pe care le vor folosi în cursul călătoriei reale spre Lună.

DEAN RUSK, secretar de stat al SUA, va sosi miercuri la Bonn, s-a anunțat oficial în capitala R.F. a Germaniei. El va avea convorbiri cu cancelarul Kurt Georg Kiesinger, cu ministrul vest-german al afacerilor externe, Willy Brandt, și cu primarul Berlinului occidental, Klaus Schutz.

TÎRGUL internațional de la Poznan și-a închis porțile. La ediția din anul acesta a tîrgului au fost expuse produse din 46 de țări.

România a fost prezentă la tîrg cu un pavilion în care au fost expuse diverse produse industriale.

Tîrgul a fost vizitat de aproape 500 000 de persoane.

STUDENTUL spaniol Alberto Martin de Hijas, care, împreună cu alți lideri ai studenților, a participat cu două săptămîni în urmă la o dezbatere a televiziunii britanice intitulată „Studenții în revoltă", a fost arestat la întoarcerea sa în țară, fiind acuzat de „propagandă ilegală". Martin de Hijas, student la Universitatea din Santiago de Compostela, a condus greva studenților din acest oraș în aprilie a.c.

„O problemă explozivă"

După prăbușirea unui avion american asupra centrului electronic de la Fukuoka și vizita submarinului nuclear american „Swordfish" în portul Sasebo, „TIMES" relata că în Japonia „problema tratatului de securitate este explozivă", mai ales că americanii nu-și respectă promisiunile așa cum s-a întîmplat cu avionul american prăbușit, care zburase noaptea, contrar asigurărilor date de comandamentul american.

Partidul Socialist din Japonia a hotărît să organizeze o săptămînă de protest împotriva „tratatului de securitate japono-american" și a prezenței bazelor S.U.A. pe teritoriul nipon. În această săptămînă (26 iunie — 3 iulie) vor fi organizate mitinguri și demonstrații în marile orașe ale țării sub lozinca lichidării acestui tratat. De asemenea, la începutul lunii iulie va fi creat un centru național din care să facă parte lideri ai organizațiilor și grupărilor care se pronunță pentru denunțarea acestui „tratat de securitate". Manifestațiile care s-au desfășurat pînă în prezent, ca cea a celor 23 000 de studenți, muncitori și alte categorii de locuitori japonezi au demonstrat sprijinul de care se bucură asemenea inițiative în masă largă a opiniei publice japoneze.

Expuse presiunilor opiniei publice, autoritățile au procedat la unele demersuri în capitala americană. Astfel, ministrul de externe Takeo Miki, la începutul lunii iunie a cerut S.U.A. asigurări pentru securitatea populației insulelor în eventualitatea întreprinderii de noi vizite ale navelor atomice americane în porturile japoneze. Cererea ministrului de externe japonez se bazează pe raportul Comisiei pentru energia nucleară în legătură cu detectarea unei poluări radioactive a apei și atmosferei în portul Sasebo după plecarea submarinului american „Swordfish".

Poziția guvernului Sato este apreciată însă de unii observatori din Tokio ca fiind echivocă. Demersurile întreprinse la Washington în legătură cu consecințele pe care activitatea submarinelor nucleare le au asupra insulelor japoneze sînt menite, potrivit opiniei unor ziariști japonezi, să liniștească spiritele și să oprească valurile de demonstrații organizate ca protest împotriva existenței bazelor militare și implicit a „tratatului de securitate" japono-american. Astfel, Funada, președintele Comitetului pentru problemele tratatului de securitate afirma că „Japonia trebuie să mențină și pe viitor alianța militară cu S.U.A.". Pe de altă parte Toshio Kimura, principalul purtător de cuvînt al guvernului, făcea cunoscut la o conferință de presă că partidul său nu va cere S.U.A. să-și desființeze bazele militare americane din Japonia.

Poporul japonez este din ce în ce mai neliniștit în legătură cu pericolele prezenței bazelor militare americane, baze care au darul de a prejudicia atît securității țării sale cît și relațiilor Japoniei cu țările vecine ei. Alegerile de la 7 iulie pentru ocuparea locurilor în Camera superioară a parlamentului japonez vor avea — așa cum subliniază majoritatea observatorilor de la Tokio — caracterul unui adevărat sondaj în rîndul opiniei publice în legătură cu politica pe care partidul liberal-democrat de guvernămînt o promovează. După părerea celor mai mulți observatori politici japonezi, una din problemele cheie în jurul căreia se va duce lupta va fi cea a „tratatului de securitate".

DOINA TOPOR

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".